

14951
(8160)

உ

ஸ்ரீ மாயூரநாதர் துணை

மாயூரமென்றுவழங்குகிற

திருமயிலைத் திரிபந்தாதி

ஸ்ரீ மாயூரத்திலிருந்த
இராமையர் இயற்றியது

MA. "AMMA"
MAYUR

இது

மகாமகோபாத்தியாய தாஷிணாத்யகலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

அவர்கள் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தரையரால்

சென்னை, கபிர் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மூன்றாம் பதிப்பு

பார்த்திவ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மீ, பிப்ரவரி 1946

உரிமைப்பதிவு]

[விலை ரூ. 0-8-0

குறிப்புரையில் மேற்கோளாகக் காட்டியிருக்கும்

நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

- அழகர்கலம் - அழகர் கலம்பகம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கலி - கலித்தொகை.
குறுங் - குறுந்தொகை.
கோயில் நான்மணி - கோயில் நான்மணிமாலை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிவஞான வள்ளலார் - சிவஞானவள்ளலார் சாத்திரம்.
சிவரக - சிவரகசியம்.
சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
சிறப்பு - சிறப்புப்பாயிரம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
தாயுமானவர் - தாயுமானவர் பாடல்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
தே - தேவாரம்.
ந - நச்சினர்க்கினியர்.
நன் - நன்னூல்.
ப - பக்கம்.
பிரபோத - பிரபோத சந்திரோதயம்.
பெருங் - பெருங்கதை.
பேர் - பேராசிரியர்.
மயிலை - மயிலைநாதருரை, திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
வில்லி பாரதம் - வில்லிபுத்தூராவார் பாரதம்.

கணபதிதுணை

முகவுரை

தேவாரம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெஞ்சி னக்கடுங் காலன் விரைகிலா
னஞ்சி றப்பும் டிறப்பு மறுக்கலா
மஞ்சன் மாமயி லாடு துறையுறை
அஞ்ச லாளுமை பங்க னருளிலே.

கவிஞர்கள் தாம் பிறந்த இடங்களிலும் பழகிய வேறிடங்களிலும் உள்ள தெய்வங்களையும் தம்மை ஆதரித்தோர்களையும் பாராட்டி முறையே பக்தியாலும் செய்ந்நன்றியறிவாலும் தங்கள் உள்ளக் கருத்தை அமைத்துப் பிரபந்தங்கள், தனிப்பாடல்கள் முதலியவற்றை இயற்றுதல் இயல்பு. அவற்றால் அவர்களுடைய மனநிலைகளும் கொள்கைகளும் சரித்திரங்களும் கால இயற்கையும் பல ரீதிகளும் புலப்படும். பெருங்காப்பியங்களைப் படித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டிய செய்திகளைப் பிரபந்தங்களால் எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாமென்று அறிஞர் கூறுவர். பழைய காலத்தில் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் பிரபந்த வகைகளும் இன்றியமையாத பாடங்களாகக் கற்பிக்கப்பெற்று வந்தன. அம் முறையால் நாளடைவில் உண்டான பயன் மிக அதிகம்.

அத்தகைய பிரபந்தங்கள் தமிழில் 96-வகைப்படும். அவற்றுள் ஒவ்வொரு வகையிலும் அவ்வக் காலங்களுக்கேற்பப் பலராத் செய்யப்பட்ட நூல்கள் பல. அந்தாதி யென்பது அப்பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. அது முதற் செய்யுளின் ஈற்றடியிலுள்ள இறுதிச் சீர் முதலியவற்றை அடுத்த செய்யுளின் ஆதியாகக் கொண்டு மண்டலித்து வருவது. அது வெண்பாக்களாலேனும் விருத்தங்களாலேனும் கட்டளைக் கலித்துறைகளாலேனும் நூறு செய்யுட்களால் இயற்றப்படும்; இந்த அளவிற குறைந்து வரு

வனவும் உண்டு. கலம்பகம் முதலியனவும் அந்தாதியாகச் செய்யப்படுமேனும் அந்தாதியாக வருதலொன்றையே சிறப்பிலக்கணமாகக் கொண்டமையால் அஃது அப்பெயர் பெற்றது. மனப்பாடஞ் செய்வதற்கு அனுகூலமாக இருத்தற்கும் அப்பிரபந்தம் ஏற்பட்டிருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது. நிற்க.

திருமயிலைத் திரிபந்தாதியென்னும் இந்நூல் நூறு கட்டளைக் கலித்துறைகளாலாகியது. சொல்லணியாகிய திரிபு இதனுள் அமையப் பெற்றிருத்தலின் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. ஒவ்வோ ரடியின் முதலெழுத்தொழிந்த எழுத்துக்கள் சிலவும் பலவும் ஒத்துப் பொருள் வேறுபட்டு வருவது திரிபாகும். திரிபு திருக லென்றும் வழங்கும்.

இதனை இயற்றியவர் இராமையரென்பவர்; இவர் அந்தண குல திலகர். இவருடைய ஊர் மாயூரம். இவர் தமிழிலக்கணங்கள் ஐந்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர். இவை, “கயிலையொன் றீசன்” என்னும் இந்நூற் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும். இவர் இயற்றிய வேறு நூல் திருநாகைக் காரோணத்தைச் சார்ந்த நாகூரின் தலபுராணம். அஃது இவருடைய இளமைப் பிராயத்தில் இயற்றப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்று அதன் நடையால் தோற்றுகின்றது. அதனால் சில வழக்கங்களும் ஆலய வழிபாட்டு முறையும் விழாக்களின் நிகழ்ச்சி முறையும் பிற அரிய விஷயங் களும் விளங்கும்.

குலோத்துங்க சோழனுடைய உரையில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் சேருடி யென்பது விருதாவளியைச் சேர்ந்ததென்று அந்நூலிலுள்ள பிரயோகத்தால் விளங்கிற்று.

இதன் ஆசிரியர் சிவபக்தி மிக்கவரென்பதும் செய்யுட்களை வருத்தமின்றிப் பாடும் இயல்பினரென்பதும் இயற்கை வளத்தை அறிந்து அனுபவித்தவரென்பதும் இவ்வந்தாதியால் விளங்கு கின்றன.

மயிலை யென்பது சோழநாட்டின்கண் காவிரிக்குத் தென்பா லுள்ளதும் தேவாரம் பெற்றதுமாகிய ஒரு சிவஸ்தலம்; மாயூர மென்று இப்பொழுது வழங்கப்பெறும். மயிலையென்னும் பெயர் இத்தலத்தின் மற்றொரு பெயராகிய மயிலாடுதுறை யென்பதன் மருஉவாகும். தொண்டை நாட்டிலுள்ள மயிலாப்பூரென்னும் சிவ ஸ்தலத்திற்கும் மயிலையென்னும் பெயர் உண்மையின், அது வடமயிலையென்றும், இது தென்மயிலையென்றும் வழங்கும் (இந் நூல், 8, 37, 70, 86, 88-ஆம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.) முருகக் கடவு ளின் தலமாகிய மயிலாசலத்திற்கும் மயிலையென்னும் பெயருண்டு.

இந்த மாயூரம் நாவலர்திவில் மிகப் புகழ்பெற்றதாதலின் இதன் விசேடங்களைச் சுருக்கமாக இங்கே எழுதலானேன்.

ஸ்காந்தம் முதலிய மகா புராணங்களிலும், மகேதிகாசமாகிய சிவ ரகஸ்யத்திலும், துலாகாவேரி மாகாத்மியத்திலும், ஸ்ரீ சிதம்பர புராணம் முதலிய தலபுராணங்கள் பலவற்றிலும் இத்தலம் பலபடச் சிறப்பித்துப் பாராட்டப் பெற்றுள்ளது. வடமொழில் ஸ்ரீமாயூர புராணம், ஸ்ரீ ரிஷபதீர்த்த மாகாத்மியம் முதலிய நான்கு புராணங்களும், அவற்றின் மொழி பெயர்ப்பாகப் பொன்விளைந்த களத்தூர் ஆதியப்ப நாவல ரென்பவர் சற்றேறக்குறைய 350-வருடங்களுக்கு முன்பு இயற்றிய புராணமொன்றும், என்னுடைய ஆசிரியரும் திருவாவடு துறை யாதீனத்து மகா வித்துவானுமாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்களால் 60-வருடங்களுக்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட புராணமொன்றும், இந்த அந்தாதியை யன்றி ஸ்ரீ அபயாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய பிரபந்தங்களும், தென்மொழி வடமொழி களிற் சிறந்த ஸங்கீத- வித்துவான்களால் இயற்றப்பட்ட பல கீர்த்தனங்களும், பல ஸ்தோத்திரங்களும், தனிப் பாடல்களும் இத் தலத்திற்கு அமைந்திருக்கின்றன.

பிரமதேவர் பூசித்தமையின் பிரமலிங்கமெனவும், தேவர் முதலியோர் எண்ணியவற்றை வரையாதருளிச் செய்தமையின் ஸ்ரீ வதா லீசுவரர் அல்லது வள்ளலாரெனவும், தட்சன் புத்திரியாக அவதரித் தமைபற்றி வந்த திருநாமமாகிய தாட்சாயணி யென்பதை அவன் பாலுள்ள வெறுப்பினால் நீக்கிக்கொள்ள நினைந்து மயில் வடிவம் பெற்றுப் பூசித்து வழிபட்ட அம்பிகைக்கு ஆண்மயிலாக ஆடியருளிக் காட்சியளித்துப் பின்பு தாண்டவமாடி அனுக்கிரகம் செய்தமையின் கௌரீ மாயூர நாதர், கௌரீ தாண்டவேசுவரர் அல்லது மாயூரநாதர் எனவும் ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் இங்கே வழங்கும்; இன்னும் வெவ்வேறு காரணங்களால்வந்த விருத்தர் (கிழவர்) முதலிய பல பெயர்களும் உண்டு.

மிகவும் அச்சமுற்றுத் தன்னைச் சரணடைந்த ஒரு மயிலுக்கு அபயமளித்துப் பாதுகாத்தமையின், அபயப் பிரதாம்பிகை, அபயாம்பிகை, அஞ்சல் நாயகி, அஞ்சலை யென்றும் திருநாமங்கள் அம்பிகைக்கு இங்கே வழங்கலாயின.

இந்த ஸ்தலவிருட்சம் மா.

இத்தலத்தின் திருநாமங்கள்: பிரமபுரம், பிரமவனம், கௌரீ மாயூரம், மாயூரம், மயிலாடுதுறை, மயிலை, சூதவனம் முதலியன.

துறையென்பது தீர்த்த விசேடமுள்ள இடத்தைப் புலப்படுத்தும் ஒரு பெயர்.

தீர்த்தங்கள் : அகஸ்திய தீர்த்தம், அநவித்யாஸரஸ், விருஷப தீர்த்தம், கணேச தீர்த்தம், காசியப தீர்த்தம், இந்திரன் முதலிய திக்பாலகர் தீர்த்தங்கள், பாபநாச தீர்த்தம், பிரம் தீர்த்தம் முதலிய 86-தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

வருஷந்தோறும் ஐப்பசி மாதத்தில் ஒவ்வொரு தினத்தும் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் ஸ்ரீ அபயாம்பிகையுடன் காவேரிக்கு எழுந்தருளிக் காலையில் விருஷப தீர்த்தத்தில் தீர்த்தம் கொடுத்தருளும் மகிமைவாய்ந்த ஸ்தலமாதலின், ஐப்பசிமாதம் முப்பது தினங்களிலும் ஸ்ரீகாசி முதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள இடங்களிலிருந்துவந்து ஸ்நானம் செய்துவிட்டுச் செல்லும் லட்சக் கணக்கான பக்த ஐனங்களின் தொகுதி யாவருடைய உள்ளத்தையும் கனியச்செய்யும். அக்காட்சி பக்தி யில்லாதவர்களுக்குப் பக்தியை யுண்டிடுபண்ணும்; தெய்வமில்லை யென்பவர்களுக்கும் புநர்ஜனன மில்லை யென்பவர்களுக்கும் அவை உண்டென்னும் கருத்தைப் பிறப்பிக்கு மென்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

விருஷப தீர்த்தத்தில் கங்கைவந்து நீராடுவதற்கு அறிகுறியாக ஐப்பசி மாதத்தில் அமாவாசையில் பகல் பதினைந்து நாழிகை வேளையில் இந்த விருஷப தீர்த்தத்திலிருந்து எடுத்து ஒரு பாத்திரத்தில் வைக்குந் தீர்த்தம் மிகுந்த தூய்மையோடு பல வருடங்களிருத்தலை நேரே அறிந்து பார்த்தோர் பலர்.

இந்த ஸ்தல தரிசனத்திற்கு எழுந்தருளிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனருக்குக் காவேரிப் பிரவாகத்தை வடியச்செய்து துறையைக் காட்டி அவரை இங்கே வர்விடுத்தமையின், கிழக்கேயுள்ள திருவிள நகரில் (1) துறை காட்டும் வள்ளலெனவும், நல்ல வாக்கை விரும்பித் தவஞ்செய்த ஸ்ரீ பிருகஸ்பதி பகவானுக்கு அதனை யருளிச் செய்தமையின் இதன் தெற்கேயுள்ள நாருகாவனத்தில் (பெருஞ்சேரியில்) (2) வாக்குக்காட்டும் வள்ளல் (வாஓசர்) எனவும், ஒரு சமயத்தில் வழி தெரியாமல் மயங்கிய தேவர்களுக்கு வழிகாட்டி யருளினமையின் மேற்கேயுள்ள முவலூரில் (3) வழிகாட்டும் வள்ளல் (மார்க்கஸகாயர்) எனவும், சிவஞானத்தை விரும்பித் தவஞ்செய்த ஸ்ரீ விருஷப தேவருக்கும் ஏனையோர் பலருக்கும் ஸ்ரீ தட்சிணமூர்த்தியாக எழுந்தருளி மோனமுத்திரை காட்டிச் சிவஞானத்தை உபதேசித்

தருளினமையின் உத்தரமாயூரத்தில் (வள்ளலார் கோயிலில்) (4) கைகாட்டும் வள்ளலெனவும் திருநாமங் கொண்டு வள்ளலாகிய ஸ்ரீ மாயூர நாதர் வீற்றிருக்கின்றனர் :

(1) “காவிரித்துறை காட்டினார்” (திருவிளநகர்த் தேவாரம்); “துறை காட்டும் வள்ள லோவென்றிறைஞ்சினர்”; (2) “வாக்கருள் வள்ள லென்று, பெருக்கவெவ் வுலகுமேத்தப் பிறங்கினு ன்ணைய ஸூர்த்தி”; (3) “வழிகாட்டும் வள்ள லோவென்றுரைத்தனர்”; (4) “இடபமுன் பெற்றும் போல வெண்ணிலார்க் கருளுரீரால், உடனம ரவன்கை காட்டும்வள்ளலென் றெருபேர் பெற்றான்” (மாயூரப் புராணம், மாயூரவள்ளல் நாதற்சை வள்ள லாகிய படலம்.)

இதன் எல்லை ஒரு யோசனையென்றும், எட்டு வீரட்டத்துள் காலஸம்ஹார கேஷத்திரமாகிய திருக்கடவுளும் தட்சயாக ஸம்ஹார கேஷத்திரமாகிய திருப்பறியலுளும் கஜஸம்ஹார கேஷத்திரமாகிய வழுபுளும் காமதகன கேஷத்திரமாகிய திருக் குறுக்கையும் இதனெல் லைக்குள் உள்ளனவென்றும் இத்தல புராணங்கள் கூறு நிற்கும். இது, “பார வாவுமா, ருர வெல்லையுட், சார வானர்வா, யாரவேத் திட”, “இட்ட மாயவீ, ரட்ட நான்கெனிற, பட்ட மான்மியம், சட்ட யார்சொல்வார்” (மாயூரப் புராணம், காமன் பூசைப் படலம், 17-8) என்பவற்றால் அறியப்படும்.

ஸ்ரீ மாயூரநாதரை வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற ஸப்தமாதாக்கள் தனித் தனியே பூசித்துத் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஏழு சிவ ஸ்தலங்கள் இதன் பக்கத்தே யுள்ளன. அவற்றுள், (1) பிராமி பூசித்த ஸ்தலம் திருத்தான்றோன்றீசம் (சயம்புநாதர் கோவில்); (2) மாகே சுவரி பூசித்தது கருணாபுரி (கருணம்பேட்டை); (3) கௌமாரி பூசித் தது கஞ்சாறு (ஆந்த தாண்டவபுரம்); (4) வைஷ்ணவி பூசித்தது பகபதீசுவரம் (வள்ளலார் கோவிலுக்கும் தருமபுரத்திற்கும் இடையி லுள்ளது); (5) வாராகி பூசித்தது சக்திபுரி (கழுக்காணி மட்டம்); (6) இந்திராணி பூசித்தது நகுமபுரம்; (7) சாமுண்டி பூசித்தது வள்ள லார் கோயில். இது ஷே புராணத்திலுள்ள சத்தபுரப் படலத்தால் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ மாயூர நாதரை வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற இந்திரன் முத லிய திக்பாலர்களும் மற்றைத் தேவர்களும் அகத்தியர் முதலிய பல முனிவர்களும் ஏனையோர் பலரும் தத்தம் பெயரால் பிரதிட் டித்துப் பூசித்த சிவலிங்கங்களும் தீர்த்தங்களும் இத்தலத்தைச் சூழப் பல உள்ளன.

மேற்கூறிய தேவர் முதலியோர்களை யல்லாமல் கமுகு, கிளி, குதிரை, நரி, பூனை, யானை, வானரம், கரம் முதலிய அஃறிணைகளும் ஸ்ரீ மாயூரநாதரை வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனவென்றும் அந்தப் புராணங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மயில் வடிவம் நீங்கி இயற்கையான திருவுருவமுற்ற அம்பிகையின் பிரார்த்தனைப்படி சபையொன்றை நிரூபித்து அதில் ஸ்ரீ மாயூரநாதர் தாண்டவமாடி யருளி விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் பிரார்த்தனையின்படி அம்பிகையை இங்கே திருமணஞ் செய்தருளினார். அந்தச் சபைக்கு ஆதிசபை யென்பதும் அத்தாண்டவத்திற்குக் கௌரீதாண்டவ மென்பதும் திருநாமங்கள். மேற்கூறிய திருமணம் வருஷந்தோறும் துலாமாஸ உத்ஸவத்தில் ஏழாவது திருநாளின் மாலை யில் நடைபெற்று வருகின்றது. “மயிலாடு துறையுறையு மணுளனாரும்” என்னும் தேவாரமும் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

கங்கையின் பிரிவாற்றாமையினால் ஸ்ரீ காசி விசுவநாதர் தம் முடைய பரிவாரங்களுடன் இங்கே எழுந்தருளி விருஷப தீர்த்தத்தின் தென்பக்கத்திற் கோயில் கொண்டிருக்கின்றனர்.

முக்தியை விரும்பிப் பல சிவஸ்தலங்களுக்குச் சென்று தவஞ் செய்துவந்த தம்பதிகளாகிய நாதசன்மா அந்வித்தை யென்பவர்கள் முடிவில் திருவையாற்றை யடைந்து தவஞ்செய்து ஸ்ரீ ஐயாறப்பர் கட்டளையின்படி இத்தலத்திற்கு வந்து தவஞ் செய்ய, ஸ்ரீ மாயூரநாதர் அவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ததன்றி ‘எம்மைத் தரிசித்த பலனை உங்களைத் தரிசித்தபின்பே யாவரும் அடையக் கடவர்’ என்றும் அருளிச்செய்ய, கேட்ட அவர்கள் பேரானந்தமுற்றுத் தாம் இங்கே பிரதிட்டித்துப் பூசித்த சிவலிங்கங்களில் ஐக்கியமாயினர்; அவர்கள் பிரதிட்டித்த சிவலிங்கங்கள் அவர்கள் பெயராலேயே வழங்கப்பெற்று வருகின்றன. அவற்றுள் அந்வித்தை ஐக்கியமான லிங்க மென்பதற்கு அறிகுறியாக அதற்கு இக்காலத்தும் புடைவையே சாத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஸ்ரீ மாயூரநாதரையும் ஸ்ரீ அபயாம்பிகையையும் தரிசிப்போர் ஸ்ரீ சண்டிகேசுவர சண்டிகேசுவரிகளைத் தரிசித்த பின்பு இவ்விரு மூர்த்திகளையும் தரிசிப்பது இத்தலத்தில் வழக்கமாக இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. இஃது இத்தல புராணத்திலுள்ள நாதசன்மா அந்வித்தை முத்தியடைந்த படலத்தால் அறியலாகும்; “தண்டிசர்ப் போற்றியடி தாழ்ந்த பின்பும் வேறிருவர்க், கண்டாய்விற் போற்றவருள் காலாரும்” (திருவிடைமருதூருலா.)

நாதசன்மா அநவித்தை யென்பவர்களுடன் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளிய ஸ்ரீ ஐயாறப்பர் இங்கே ஸ்ரீ மாயூரநாதர் கோயிலின் மேலேரதவீதியின் மேற்கே பரிவாரங்களுடன் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி ஸப்தஸ்தான உத்ஸவமும் கொண்டருளுகின்றனர். அந்த உத்ஸவம் இக்காலத்தும் சித்திரை மாதத்தில் நடைபெற்று வருகின்றது; அந்த ஸ்தானங்களின் பெயர்கள் வருமாறு:— (1) புழுகீசுவரம் (தனியூர்), (2) ஸித்தவனம் (சித்தக்காடு), (3) முவலூர், (4) சோழம்பேட்டை (இது புருஷாமிருகம் பூசித்த விசேஷமுடைய ஸ்தலம்), (5) வள்ளலார் கோயில், (6) காசி விக்ஷாதர் கோயில், (7) ஸ்ரீ மாயூரநாதர் கோயில்.

அகத்திய விநாயகரைக் காப்பிலும், ஸ்வாமியின் திருநாமங்களுள் வள்ளலென்பதை, “மயிலையுறை வள்ளல்”, “பிறைமோலி திகழ் வள்ளல்”, “செய்குழ் மயிலையில் வள்ளல்” (காப்பு, 16, 35, 40, 41, 44, 70, 100) என்பன முதலியவற்றாலும் மணாளனென்பதை, “தனியந கைக்கு மணாளர்”, “சிலையமலைக்கு மணாளர்” (24, 40) என்பவற்றாலும், மாயூரநாத ரென்பதை, “மாயூரநாத மயிலையி லீச” (11) என்பதனாலும், விருத்தரென்பதை, “மயிலைப் பதிய கலா முதியன்” (51) என்பதனாலும், அம்பிகையின் பெயர் அஞ்சலென்பதை, “பொருமயி லைப்பதி கண்ணஞ்சன் மாதும்” (16) என்பதனாலும், காவிரியின் பெருமையை, “உத்தர கங்கையி னேங்கிய பொன்னி”, “பொன்னித்துறை”, “தூயகமான கனகா விரிநதி”, “நித்திலங்க டிரம் பரவுந் திருக்காவிரி” (7, 23, 59, 88) என்பவற்றாலும், சிவபெருமான் நடனஞ்செய்ததை, “அரங்கந்தண் மயிலையி லொன்று கொண்டாடுமையர்”, “மயிலைப் பரனன்று மன்றுட் கோதினடந்தக வாடினன்”, “நடனஞ்ச முகந் தருக்குறச் செய்திடுநாதனும்” (9, 67-8) என்பவற்றாலும், அகத்தியர் பூசித்ததை, “இலைய மலைக்கு மனமுற யோகத்திருக்கவல்ல, மலைய மலைக்குறு மெய்த்தவன்போற்று மயிலை வள்ளல்”, “அன்புடைக்கும்பமுனி பூசைகொண்டவர்” (40, 86) என்பவற்றாலும், இந்திரன் வழிபட்டதை, “அங்குலிசன்றும் மயிலையிலீசர்” (99) என்பதனாலும், உமை மயிலாகப் பூசித்ததை, “கவுரியெழின் மயிலாய் முன்பரவத்தர்” (65) என்பதனாலும், உமாதேவிக்கு மயிலுருவத்தை நீக்கி மாயூரநாதர் பழைய உருவத்தை அருளியதை, “மயிற்காயமாய வருத்தீர்த்துமைக்கு வடிவளித்தோன்” (95) என்பதனாலும், திருமால் பூசித்ததை, “பலதரங்கந்தமலர் கொண்டரி பணிபாதர்”, “பணிப்பாயலையகலான்றும் மயிலைப்

பரமன்" (9, 53) என்பனவற்றாலும், நாதசன்மா பூசித்ததை, "நாதசன்மா வணங்கற்புத" (11) என்பதனாலும், பிரமதேவர் பூசித்ததை, "பிரமன் பணிமயிலைத்தலசங்கர்" (22) என்பதனாலும், இத்தலத்தைச் சேர்ந்த வீரட்டானங்களுள், பறியலில் நிகழ்ந்த தக்கயாகசங்காரத்தை, "தனைத்தள்ளிச்செய்த மகத்தினந்தத்து வருந்தினமாக்கினன்மாமனுக்கே", "தமையன்றித் தக்கன்செய்த பொங்குமகந்தகர்த்தார்" (10, 37) என்பனவற்றாலும், வழுவூரில் நிகழ்ந்த கஜசங்காரத்தை, "முகிலொத்துரிமத்தி யன்றிர்ந்தாய்", "மதமுகத்தினந்தத்துவக் கன்றுரித்தோன்" (6, 10, 18, 25, 63, 83, 86, 96) என்பன முதலியவற்றாலும், குறுக்கையில் நிகழ்ந்த காமசங்காரத்தை, "இக்குமதனை வென்றோர்", "காமனைக் காய்ந்த வனும்" (22, 68) என்பவற்றாலும், கடலூரில் நிகழ்ந்த காலசங்காரத்தை, "கொடுங்காலனுங் குன்றமோதினர்", "அந்தகன் வீழ மோதினன்", "முன்பந்தனைய முனிந்தோன்" (55, 84, 97) என்பவற்றாலும் இந்நூலுள் ஆசிரியர் புலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இதன்பாலுள்ள செய்யுட்களிற் சில அகப்பொருளிலக்கண அமைதியையும் சில புறப்பொருளிலக்கண அமைதியையும் பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீ மாயூரநாதரைக் கிளவித்தலைவராகக்கொண்டு கூறப்படுவன புறப்பொருளிலக்கணத்துட் பாடாண்டினையிலுள்ள கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயந்தபக்கம் (புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, 236) என்னும் துறையின்பாற் படுவனவாகும். கருத்து விளங்கவேண்டி அச்செய்யுட்களுக்குக் குறிப்புரையில் அகப் பொருட் கிளவித்துறைகளே காட்டப் பெற்றிருக்கின்றன. இம் முறை ஆன்றோர்கள் உரையில் முன்பு கண்டதே.

அகத்துறையின்ற செய்யுட்கள் : 4, 9, 15, 18-9, 23, 25-8, 31, 34, 36-9, 42, 44, 46-9, 52, 55-6, 60-63, 65-7, 69-75, 79, 82-6, 92, 94, 96-9.

புறத்துறை பயின்றவை : 5, 8, 17, 24, 29, 32-3, 35, 41, 43, 57-8, 76, 80, 87, 89, 93, 95.

78-ஆம் செய்யுள் யமகமாகவும், 12, 72-ஆம் செய்யுட்கள் இரண்டடி மடக்குகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

சில செய்யுட்களில் ஒரேசரித்திரத்தை நான்கு அடிகளிலும் திரிபில் தொடர்ந்து அமையுமாறு இவர் பாடியிருத்தல் அறிந்து மகிழத்தக்கது; இந்த ஆற்றல் கவிஞர்களிற் சின்பாலே அமைந்திருக்கும்.

தூதுக்குரியவற்றுள், அன்னப்பறவை 8, 57-ஆம் செய்யுட்களிலும், வண்டு 32, 93-ஆம் செய்யுட்களிலும், பாங்கி விடுதூது 89-ஆவதிலும் வந்துள்ளன.

இதில் இடையே கூறப்பட்ட வேறு தலங்கள் : தில்லை, 9; கூடல், ஐயாறு, 80.

இந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றிக் கூறப்படும் வேறு விசேடங்கள் : நீர்வளம், 7, 23, 46, 50, 59, 77, 87; நிலவளம், 25, 31, 35, 39, 56, 62, 64, 68, 73-4, 76, 89, 98; சோலைவளம், 10, 17, 20, 29, 44, 49, 61, 66, 73-4, 81, 91, 100; கிடங்கு, 3; மதில், 4; ஆவணம், 5, 14; கோபுரம், 4, 58.

“மனையிற் பழகுகிள்ளை தாங்கா வியம்புகன் மாமயிலை” (32) என்பதனால் இத்தலம் கல்வி மிகுதியாக நிறைந்திருந்த இடமென்பதும், “மெய்யர்மகச் சடங்கிடை யாகுதி பெய்யுமயிலை” (85) என்பதனால் வேள்விபுரிபவர் இங்கிருந்தனரென்பதும் குறிப்பிக் கப்படுகின்றன.

இந்நூலிற் பரீன்ற பழமொழிகள் : வெடிப்பிற்கவிழ்ந்த நீர்போல (26); ஏரி உடைந்தாற்போல (32); இலவுகாத்த கிள்ளைபோல (73.)

வேறு சில விஷயங்கள் : மணஞ்செய்கையில் அறுகணிதல், 70; துயரக்கண்ணீர் சுடுதல், 60; தேயம் பதினெட்டு, 16; பஞ்சாக் கினிமத்தியில் தவஞ்செய்தல், 34.

இதனுள் ஆதங்கம், சித்தம், நீடம் முதலிய வடசொல் ஒரு மொழிகளும், அதிகார்திச்சிகரம், தனுபங்குரம் முதலிய பல தொடர்மொழிகளும் காணப்படுகின்றன. இதனால் ஆசிரியர் வட சொற்களை ஏற்றவாறு அமைத்துப் பாடும் இயல்புடையாரென்பது அறியப்படும். சில வடசொற்கள் திரித்தும் வழங்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றிற் சிலவருமாறு : அவத்தர், 65; அவராதி, 13; இரமை, 31; இலாவம், 17; கணிகம், 87; கந்தர்ப்பவேள்வி, 52; சருமந்தர, 43; சிரசு, 54; பத்தசனம், 15; பறுவதநந்தனை, 71, மனது, 96; வாதை, 75.

சில சொற்களும் சொற்பிரயோகங்களும் : ஆட்டி, 96; ஆயல், 66; உரும், 6; ஒடிச்சு, 56; ஓயில், 95; கண்ணிவாய்க்கால், 87; கமைந்து, 60; கெஞ்ச, 3; சனியன், 24; சினை-கர்ப்பம், 62; தத்து, 10; தனம், 30, 46; தூரி-தூரிகை, 85; தெறுகுது, 87; படவு, 72; படுகை, 76; லக்கு, 42.

இவர் சிலசிலவிடங்களில் ஒன்றன்பாற் படர்க்கைவினை முற்றை இறுதி குறைத்தும் வழங்குவர்.

இந்நூற் செய்யுட்களுள், சிலவற்றில் தந்நகரம் வரவேண்டிய விடத்தில் றன்னகரமும் றன்னகரம் வரவேண்டிய விடத்தில் தந்நகரமும் திரிபலங்காரம் நோக்கிவந்தனவெனக் கொள்க. பிற வேறுபாடுகளுக்கும் அவ்வலங்காரமே காரணமாகும்.

இந்நூலாசிரியர் வாக்காகிய நாகூர்ப் புராணத்தில் இந்நூலிற் கண்ட சில சொல்வழக்கும் கருத்தும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுட் சில வருமாறு.

மயிலையந்தாதி.

காப்பு. ஷிதாமகன்பால் வருகும்பமாமுனி: * “தந்தையா கியநாந் தணையனுகின்னிற் றன்னிலெய் துவததி சயமோ” நாகூர்ப்புராணம், சமுத்திர ராசன் பூசித்த. 32.

ஒருகோட் டிருகும்ப மும்மத நால்வாய்க் களபம்: “ஒருமருப் பிரண்டு கும்பத், தருவிமும் மதத்து நால்வா யைங்கர னடிகள் போற்றி” ஷே கடவுள். 4.

2. தத்துவந்தனை யாய்ந்தே...பிறவாமை பெறுதிநெஞ்சே: “தத்துவங் களாய்ந்துசிவ ஞானமெய்திச் சார்வர்முத்தி” ஷே சந்திரதீர்த்த. 51.

16. பதிதன்: “பவமுறு பதிதரே” ஷே புன்கு. 63.

34. அஞ்சாரலின் மெய்த்தவஞ்செய்யினும்: “பஞ்சாக்கினியி னுப்பண் மாணவர் தவமுயன்றால்” ஷே புன்குகவன. 71

42. லக்கிட்ட.....அம்பு: “அம்பிலக்கை நோக்கி யெய்யின்” ஷே நாகராசன். 58.

52. கந்தர்ப்பவேள்வி: “கந்தர்ப்பர் சங்கீதம்பாட” ஷே இந்திரன் பூசித்த. 50.

54. சிரசு: “சிரசின்மீது கொடு” ஷே நாகராசன் பூசித்த. 66.

61. மலினம்-கருமை: “விடஞ்சேர் மலின கந்தரம்” ஷே சமுத்திர. 38.

76. மிக்கென் றேதப் படுகை வலியமன்பர்க்கருளுத்தமனே: “நற்கை வல்லிய, முத்தியைக் கொடுக்கு மீச” ஷே நாகராச. 56.

இந்நூல் சம்பந்தமாக இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று:

ஸ்ரீ மீனுட்சித்தநம் பிள்ளையவர்கள் தமது இளம்பிராயத்தில் பல ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்தில் 14-ஆம்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ வேளூர்ச்

* இது பிரமன் அகத்தியரைநோக்கிக் கூறியது.

சுப்பிரமணியதேசிகரவர்களைத் தரிசிக்கப்போகும் வழியிற் பட்டிச்சரத்தில் தங்கியகாலத்து அவ்வூரார் பசுபதி பண்டாரமென்னும் ஒரு தமிழ் வித்துவாணக்கொண்டு பரீட்சித்தபொழுது அவர் இந்நூலிலுள்ள, “நன்கொடிச்சிக்கை” (56) என்னும் செய்யுளைக் கூறிப் பொருள் வினாவினார். பிள்ளையவர்கள் இந்நூலை அதுவரையிற் பாராமலிருந்தும் உடனே அச்செய்யுளின் பொருளைத் துறையுடன் விரைவில் நன்கு விளக்கவே, அதைக்கேட்டவர்கள் பலரும் அவர்களுடைய கல்விப்பெருமையை அறிந்து பாராட்டுவாராயினர். அதன்பின்புதான் அவர்கள் புகழ் கும்பகோணம் முதலிய இடங்களிற் பரவியது. இது பட்டிச்சரத்திலிருந்த வெள்ளைவாரணம்பிள்ளை யென்பவராலும் பிள்ளையவர்களாலும் கூறப்பட்டசெய்தி.

மற்றொன்று :

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் சிதம்பரத்தில் இருக்கும்பொழுது பிள்ளையவர்களுடைய மாணாக்கர்களில் ஒருவராகிய தேவிகோட்டை வன்றெண்டச் செட்டியாரென்பவர் அவர்களிடம் இந்நூற்சுவடியைக் காட்டினார். நாவலரவர்கள் அதைப்பிரித்துப் பார்க்கையில், “வலவருமைக்கு” (30) என்னும் செய்யுள் அகப்பட்டது. அதைப் படித்துப்பார்த்து நடையின் நயம் முதலியவற்றை உணர்ந்து மகிழ்ந்து வேறு சில செய்யுட்களையும் படித்து இன்புற்று, “இந்நூலை அச்சிட்டால் தமிழ் படிப்பவர்களுக்கு நல்ல பயனை அளிக்கும்” என்றார்களாம். இச்செய்தியை அச்செட்டியாரவர்கள் வாயிலாய் அறிந்தேன்.

இந்த இரண்டு செய்திகளுமே இந்நூலை யான் தேடுவதற்கும் படித்தற்கும் காரணமாயின.

இந்நூலின் மூலத்தைமட்டும் சென்ற சருவசித்துவா பங்குனி மீ (1888) கும்பகோணத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினேன். பிள்ளையவர்களிடத்தில் படிக்கப்போய் முதலிற் சிலமாதம் இருந்து பாடங்கேட்ட இடம் மாயூரமாதலால் அத்தலசம்பந்தமான இந்நூலைப் பதிப்பிக்க நேர்ந்ததைக் குறித்து மிகவும் இன்புகின்றேன்.

இந்நூலின் ஏட்டுச்சுவடிகளைக் கொடுத்துதவியவர்கள் :—(1) சோழன்மாளிகை ஸ்ரீ இரத்தினம்பிள்ளையவர்கள், (2) மாயூரம் கீழை வீதி ஸ்ரீவைத்தியலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், (3) ஸ்ரீ முத்துச் சாமி பிள்ளையவர்கள், (4) பட்டிச்சரம் ஸ்ரீ வெள்ளை வாரணம்

பிள்ளையவர்கள். முத்துச்சாமி பிள்ளையவர்களின் ஏட்டுப்பிரதி மிகவும் பழையதாக இருந்தது, அதிற் சில சொற்களுக்குப் பொருளும் வரையப்பட்டிருந்தன. அவை இந்நூலாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவோ அன்றி அவரிடம் பாடங்கேட்டவரால் எழுதப்பட்டனவோ தெரியவில்லை.

இக்காலத்திற் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும் பொருட்டு இந்நூல் குறிப்புரையுடனும் ஸ்தல விசேஷம் முதலிய செய்திகளுடனும் இப்பொழுது பதிப்பிக்கலாயிற்று.

இதனை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து ஸஹாயஞ்செய்தவர் மோகனூர்த் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி கி. வா. ஜகந்நாதையர்.

இப்படியே நான் பாடங்கேட்டனவும் ஆராய்ந்து வைத்திருப்பனவுமாகிய பல பிரபந்தங்கள் முதலியவற்றைக் குறிப்புரைகளுடன் முறையே பதிப்பித்து வெளிப்படுத்த எண்ணியிருக்கிறேன். திருவருள் நிறைவேற்றவேண்டும்.

சென்னை }
29—5—30

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையர்.

உ

கணபதிதுணை

கௌரி மர்யூரமென்று வழங்கும்

திருமயிலைத் திரிபந்தாதி

காப்பு

ஸ்ரீ அகத்திய விநாயகர்

கட்டளைக் கலித்துறை

உருகும் பசும்பொற் சடையார் மயிலை யுறைவள்ளன்மேற்
பெருகும் பயன்பெறு மந்தாதி பாடப் பிதாமகன்பால்
வருகும்ப மாமுனி பூசைகொண் டுள்ள மகிழொருகோட்
டிருகும்ப மும்மத நால்வாய்க் களபத்தை யேத்துதுமே.

(குறிப்புரை.) தீயிலுருகிய பொன் ஒளியில் மிக்குத் தோன்றுமாதலின், உருகும் பசும்பொன்னென்றார்; “சுடச் சுடரும் பொன்போ லொளிவிடும்” (குறள், 267.) பொற்சடையார் - பொன்போன்ற நிறமுள்ள சடையை யுடையவர்; “பொன்போலுஞ் சடைமேற் புனருக்கிய புண்ணியனே” (தேவாரம்.) மயிலை - மாயூரம். வள்ளலென்பது இத்தலத்து ஸ்வாமியின் திருநாமம்; “வள்ளன் மாமயி லாடுதுறை” (தேவாரம்); “மாயூர வள்ளலை யாம் வணங்கி வாழ்வாம்” (பழைய மாயூரப்பூரணம்); “ஏர் பூத்த மயிலாடு துறையமரும் வள்ளலா ரிருதாள் போற்றி” (மாயூரப்பூரணம்); “வள்ள லெனும் பெரிய மாயூர நாதருக்கு” (காளமேகம். தனிப்.) பிதாமகன் - பிரம தேவன். கும்பமாமுனி - அகத்திய மகாமுனிவர்; குடத்தில் தோன்றியவராத லின், இவர் இப்பெயர் பெற்றார். ஒருகோடு - ஒற்றைக்கொம்பு. கும்பம் - யானையின் மத்தகம். நால்வாய் - தொக்கிய வாய்; நான்கு வாய் என்பது மற்றொரு பொருள். களபம் - யானைக்கன்று. பாட ஏத்துதுமென முடிக்க. ஒரு கோட்டு.....நால்வாய்: “ஒரு கொம் பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்” (ஒளவையாட்டு); “ஒருகோட்ட நிருசெவியன் மும்மதத்த னால்வா யைக் கரத்தன்” (சிவஞானசித்தியார்); “ஒருகொம் பிருசெவி மும்மத நால்வாயோ ரைந்துகரம்” (மருதூரந்தாதி.) ஒருகொம் பிருசெவி மும்மத நால்வாய்; இஃது எண் அணி.

நூல்

1. பூமணை யானையு மாயோனை யுந்தந்த பூங்கடுக்கைத்
தாமணை யானை வணையுந் துவசனைச் சங்கரிசேர்
வாமணை யானை யதஞுடை யானை மயிலையிற்செந்
தேமணை யானை மனமே நினைவினை. திருதற்கே.

(கு - ஐர.) பூமணையானையும் - தாமரைப்பூவை இடமாகக் கொண்ட
பிரமதேவனையும். மாயோன் - கரிய நிறமுடையவன் ; “மாயோய்”
என்னும் பரிபாடலுரையைப் பார்க்க. கடுக்கைத்தாமணை-கொன்றைமாலையை
யுடையவரை. ஆணைவனையும் - இடபத்தை எழுதிய. சங்கரி - உமாதேவி
யார் ; சங்கையுடைய திருமால் எனினும் பொருந்தும். வாமணை - இடப்
பாகத்தையுடையவரை. “யானை அதனுடையானை - யானைத்தோலை ஆடை
யாக உடையவரை. தேம் - தேன் ; அணையானை - ஒப்பவரை ; “ திருவை
யாறமர்ந்ததேனே ” (தேவாரம்.)

வினை திருதற்கு நினைபென்க.

(க)

2. கேதத் துவந்தனை மாறாப் பவத்திற் கிடந்துழலும்
நீதத் துவந்தனை யாய்ந்தே மயிலை நிமலர்மலர்ப்
பாதத் துவந்தனை செய்தனை யேற்பல வாஞ்செனை
பேதத் துவந்தனை பாற்பிற வாமை பெறுதி நெஞ்சே.

(கு - ஐர.) கேதம் - துன்பம். துவந்தனை - பந்தம் ; “ ஐயா துவந்தனை
நாயேனை ” (திருவேங்கடத்தந்தாதி.) கேதத்து உவந்தனையெனப் பிரித்துத்
துன்பத்தைச் செய்யும் பொருள்களில் மகிழ்ச்சியுற்றபெனப் பொருள்
கூறுதலுமாம். நீ தத்துவந்தனை ஆய்ந்து. பாதம் - திருவடி. வந்தனை
செய்தனையேல் - பணிவாயாயின். சன்னபேதங்களில்வந்து. அனைபால் -
தாயினிடத்தே. பெறுதி - பெறுவாய். நெஞ்சே, நீ வந்தனை செய்தனையேற்
பிறவாமை பெறுதி யென்க ; “ அறிவிப் பெருங்கட னீர்துவர் நீந்தார், இறை
வனடிசேராதார் ” (குறள், 10.)

(2)

3. நெஞ்சத் திருக்கை யறுத்தெ னினைவுக்கு நின்சரணக்
கஞ்சத் திருக்கை யளித்தாளு வாய்வெங் கடுவைவிண்ணோர்
கெஞ்சத் திருக்கையி லேற்றயின் றோய்தண் கிடங்கிலன்ன
மஞ்சத் திருக்கை குதிபாய் மயிலையி லற்புதனே.

(கு - ஐர.) திருக்கை அறுத்து - மாறுபாட்டை நீக்கி ; திருக்கு - வஞ்
சனையுமாம். நின்சரணக்கஞ்சத்து இருக்கை - உம்முடைய திருவடித்
தாமரை மலரிலிருத்தலை. கடுவை - விஷத்தை. கெஞ்ச - வருந்தி வேண்ட ;
“ இளங்குதலை கொஞ்சிய பசுங்களிகள் கெஞ்சியு மிரங்கியினும் வந்தில
ரையோ ” (அழகர்கலம்பகம், 94.) திருக்கையில் - திருக்கரத்தின்கண்.
கிடங்கில் - அகழியில். திருக்கை - ஒருவகை மீன். அற்புதன் - ஞான
வடிவுடையவன் ; “ அற்புத மூர்த்தி ” (நங். சிறப்பு.)

(க)

4. அற்பக லாமதி காந்திச் சிகரமு மற்புதமாஞ்

சிற்பக லாமதி லுஞ்சேர் மயிலைச் சிவன்பொருப்பிற்
சொற்பக லாமதி வாணுத லாயுண்மை சொல்லுதிநின்
கற்பக லாமதி மாலுற்ற போலுமிக் காவலர்க்கே.

(கு - னர.) அல்பகலாம் - இருளும் பகலாதற்குக் காரணமான. அதி
காந்தி - மிக்க ஒளி; அதி: மிகுதிப்பொருள் தருவதொரு வடமொழி யிடைச்
சொல்; "அதிகந்தக் குழற் பேதை" (மயிலை. 52); "அதி துட்பம்" (குறள்.)
சிகரம் - கோபுரம், விமான முதலியவற்றினுச்சியிலுள்ள தூடி. சிற்ப கலா
மதில் - சிற்ப தூல் விதிப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ள மதில். கலா - கலை.
சொற்பகலாமதி - ஒரு கலையை யுடைய பிறைபோன்ற; சொற்பம் - ஸ்வல்
பம்; "சொற்ப மருங்கு" என்பர் பின்னும்; 28. நின்கற்பு அகலாமதி -
உன்னுடைய கல்வி நீக்காத மதியானது; கற்பு - கற்பித்த வழியில் நின்றல்.
காவலர்க்கு - காவலர் திறத்தில். இக்காவலர்க்கு நின்மதி மாலுற்றது
போலும் என்க; உற்ற: தொகுத்தல் விகாரம்.

இது பாங்கியின் கூற்று.

(ச)

5. காவியம் பொன்று மதனேவு முன்னங் கரிய குயிற்
கூவியம் பொன்று தலைநல்கு மாலென்று கோதையுமோர்
ஆவியம் பொன்றுகண் ணீர்மல்கு மானிரை யாவணத்தின்
மேவியம் பொன்றுவைத் தேகு மயிலையில் வித்தகனே.

(கு - னர.) காவி அம்பு ஒன்று - கருங்குவளையாகிய பாணம் ஒன்றை;
ஐந்து பாணங்களில் இது கொலைப்பாணம்; "பூங்காவியம்புகள் வேள்விடும்
போதுயிர் போம்" என்பர் பின்னும்; 32. கூவு குயில் இயம் - கூவுகின்ற
குயிலாகிய வாத்தியம். மன்மதனுக்குக் குயிலைக் காளமென்று கூறுவர்.
குயிலின் கொடுமை பின்னுங் கூறப்படும்; "குயில்கூவுமென்றங்கை துணைச்
செவிபோர்த்தயரும்", "குயிலிசை கேட்டு.....அங்க மொடுங்கியுள்ளம்...
திகைத்திடுமால்" என்பர் பின்னும்; 29, 43. பொன்றுதலை - இறத்தலை.
ஓர் ஆவி அம்பு ஒன்று கண்ணீர் மல்கும் - ஒரு குளத்தின் கண்ணுள்ள
நீரைப்போன்ற கண்ணீரைப் பெருகவிடுவாள். இதில் கூறப்படும் காவி
யம்பும் ஆவியம்பும் பின்னும் (32) கூறப்பட்டுள்ளன. ஆவணத்தின்மேவி -
கடைவீதியை அடைந்து. அம்பொன் துவைத்து ஏகும்; துவைத்து -
மிதித்து. ஆனின்னிரை துவைத்து ஏகும் என்க. இத்தலத்தின் ஆவணப்
பெருமை பின்னும் கூறப்படும்; 14.

இது பாங்கி தலைமகனை வேண்டல்.

(ரு)

6. வித்துரு மத்தியல் பற்றித ழாரை விரும்புமைந்து
சத்துரு மத்தியஞ் சாருமென் னெஞ்சன் சரண்பற்றுமோ
முத்துரு மத்திய வண்ணப் பொறிகொண் முகத்துமுடி
லொத்துரு மத்தியன் றீர்தாய் மயிலையி லுத்தமனே.

(கு - னர.) வித்துருமத்து இயல் - பவமுத்தினது செந்நிறத்தை. ஐந்து சத்துருமத்தியம் - ஐந்து புலன்களாகிய பகைவர்களின் இடையே. ஐந்து சத்துரு.....பற்றுமோ : “ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதான், சேரவொட்டாரைவர்” (கந்தரலங்காரம், 4.) முத்து உரு - முத்தைப்போன்ற வடிவத்தையும், மத்தியவண்ணம் - கள்ளைப்போன்ற நிறத்தையும் உடைய; யானைகளின் முகத்திலுள்ள பொறிகளின் வடிவத்திற்கு முத்தும் அவற்றின் நிறத்திற்குக் கள்ளும் உவமை. முகில் ஒத்து உரும் அத்தி அன்று ஈர்ந்தாய் - மேகத்தை ஒத்து முழங்குகின்ற யானையை அக் காலத்துப் பிளந்து உரித்தாய்; இச்சரித்திரத்தை மாயூரப்பராணம், யானை யுரித்த படலத்தாலுணர்க.

யானையை ஈர்ந்திராதலின் ஐம்புலன்களாகிய வேழத்தை அடக்குதல் உமக்கு எளிது என்றபடி. புலன்களை யானையாக உருவகித்தலை, “உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்” (குறள், 24), “ஐம்புல வேழத்தின் வெந்தொழில்” (குறுமீர்தம்) என்பவற்றாலறிக. (சு)

7. உத்தர கங்கையி னேங்கிய பொன்னி யுறுமயிலை
யத்தர கங்கையில் வெண்டலை யேந்திய வையர்முக்க
ணித்தர கங்கை தவமறு பத்தி நிறைந்திருசை
வத்தர கங்கயி லைக்கிரி நான்மறை மத்தகமே.

(கு - னர.) உத்தர கங்கையின் ஓங்கிய பொன்னி - வடக்கேயுள்ள கங்கையைப்போல உயர்ச்சியுற்ற காவிரி நதி; காவிரி தென்றிசைக் கங்கை யென்று கூறப்படும்; “இயன்றபாவ நீந்தா யுகத்துரக்கு மாயூரக் காவிரியை நெடுநீர்க் கங்கை; ஆறுமே விப்படியுந் தென்றிசைக்கங் கையை நாளு மகத்துள் வைப்பாம்” (பழைய மாயூரப்பராணம்.) இனி உத்தரகங்கையின் ஓங்கிய பொன்னி யென்பதற்கு ஐப்பசி மாதத்திற் கங்கைவந்து இங்கே உள்ள இடப் தீர்த்தக் கட்டத்தில் நீராடித் தன்பாலுள்ள பாவங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டு செல்கின்றதென்பது புராண வரலாறுதலின், வடகங்கையைக் காட்டிலும் ஓங்கிய பொன்னியென்று பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்; “நதிநதமு நதிபதியு நப்புனலு மற்றுமுள நாரம் யாவும், துகிகெழுவப் படிந்தாடித் தாமீட்டும் பாவமெலாந் தொலைத்துப்போயுந், கதிகெழுரின் மலமாகி யுயிரோம்பு கவேரனருள் கண்ணித் தீர்த்தம், மதி செய்துலாத் தீர்த்தமெனு மிடபதீர்த் தத்தினையாம் வணக்கஞ் செய்வாம்” (மாயூரப்பராணம், கடவுள்.) என்பதனாலுணர்க. உத்தர கங்கையி னேங்கிய பொன்னி : “கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி” (திருமயிலை.) அகங்கையில் - உள்ளங்கையில். வெண்டலை - பிரம கபாலம். அத்தர்.....ஐயர் : “வேதா கமத்தந் தனிற்சேர் மயிலை விமல.” முக்கண் லித்தர் அகம் - மூன்று கண் களையுடைய லித்தயராகிய பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருக்கும் இடங்களாவன. கைதவம் - வஞ்சனை. சைவத்தர் அகம் - சிவநேசமுடையவர்

களுடைய மனம். நித்தர் அகம்.....சைவத்தவர் அகம்: “மயிலைக், கோவருந் தானவ னாய்நினைப் போர்மனக் கோயிலிலே” (91); “நினைப் பவர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்” (தேவாரம்.) மறைமத்தகம் - மறையின்தலை.

நித்தருடைய அகங்களாவன சைவத்தர் அகமும் கிரியும் மத்தகமுமாம். (எ)

8. மேதகி மாலைய நங்கைபங் கார்வரை விற்பிடித்து
முதகி மாலைய நாணம் பெனக்கொண்டு முப்புரங்காய்
தாதகி மாலையர் தென்மயி லைப்பதிச் சங்கரர்க்கிப்
பாதகி மாலையனமேசென் றேதிற் பலனுனக்கே.

(கு - னர.) இமாலய நங்கை - பார்வதி தேவியார். வரைவில் - மேரு மலையாகிய வில்லை, முதகி = முதஅகி - முதமையை யுடைய பாம்பை. அகியை நாணுகவும் மாலையை அம்பாகவுங்கொண்டு ; நிரனிறை. மால் ஐய நாண் ; ஐய - அழகிய. தாதகிமாலையர் - ஆத்திமாலையை யுடையவர். திரு மயிலாப்பூர் வடமயிலை யென்றும் இத்தலம் தென்மயிலையென்றும் கூறப் படும். இப்பாதகி மலை - இவளுடைய மயக்கத்தை. இப்பாதகியென்றது தன்னையே ; இறைவனுடைய திருவருளைப் பெருதிருந்ததுபற்றித் தன்னைப் பாதகியென்றாள்.

இது தலைவி அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல்.

(அ)

9. பலதரங் கந்த மலர்கொண் டரிபணி பாதர்தில்லை
யலதரங் கந்தண் மயிலையி லொன்றுகொண் டாடுமையர்
சலதரங் கந்தவ முஞ்சடை யார்வரைத் தையலுக்குச்
சொலதரங் கந்தர மாகுஞ் சுகங்கிஞ் சுகங்கமுகே.

(கு - னர.) பலதரம் - பலமுறை ; தரம் - முறை ; “ஒருதரங் கத்தும் பொழுதும்” (திருவேங்கடத்தந்தாதி, 9.) அரிபணி - திருமால் பணிகின்ற. அரிகந்த மலர்கொண்டு பலதரம்பணி பாதரென்க. தில்லையலது - தில்லை வனத்தையன்றி. இத்தலத்தில் அம்பிகை மயில்வடிவம் நீங்கிய பின்பு ஒரு கைபயை உண்டாக்கி அதில் தாம் திருநடனம் செய்து தரிசிக்கச் செய்தமை யின், அரங்கம் தன்மயிலையிலொன்று கொண்டாடும் ஐயரென்றார். இந்த நடனம், “மயிலைப்பர னன்றுமன்றுட், கோதி னடந்தக வாடினன்”, “நடனஞ் சமுகந் தருக்குறச் செய்திடு நாதனும்” என்று பின்னும் (67, 68) கூறப்படும். சலதரங்கம் - அலைகளையுடைய கங்கை நீர். சொல் அதரம் கந்தரம் ; சொல் சுகம், அதரம் கிஞ்சுகம், கந்தரம் கமுகு ; இது நிரனிறை.

இஃது இயலிடங் கூறல்.

(க)

10. சுகத்தினந் தத்துவண் காவார் மயிலையிற் றுயன்மத
முகத்தினந் தத்துவக் கன்றுரித் தோனுமை காணவிந்தச்
சுகத்தினந் தத்துவந் தாடும் பிரான்றனைத் தள்ளிச்செய்த
மகத்தினந் தத்து வருந்தின மாக்கினன் மாமனுக்கே.

(கு - னை.) சுகத்து இனம் தத்து - கிளிக்கூட்டங்கள் தத்திச் செல்கின்ற. மதம் உரு அத்தி நந்த - மதம் சிந்தும் கையினையுடைய யானை கெட; அத்தி - கையையுடையது. யானைக்கு மதம் பிறக்கும் இடங்களுள் துதிக் கையும் ஒன்று. துவக்கு - தோல். சுகத்தின் அந்தத்து உவந்து ஆடும் - உலக சங்கார காலத்தில் மகிழ்ந்து ஆடுகின்ற.

சுகத்தின் அந்தத்து ஆடுதல்; “படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்” (கலி. கடவுள். 5-6.) மகத்தினம் - யாகஞ்செய்யும் தினம். தத்து வரும் தினம் - ஆபத்து வருநாள்; “உழித் தத்தைச் செய்தன்றிப் போகாவினையை” (அறுகரத்தாதி, 90.) மாமனுக்கு - தக்கனுக்கு. தக்கன் இறைவனைக்கி யாகஞ்செய்ததும் சிவபெருமான் வீரபத்திரரைக்கொண்டு யாகத்தை அழித்த வரலாறும் மாயூரப்பூரணம், யாகசங்காரப் படலத்தாலறியலாகும். இது நடந்த தலம் திருப்பறியுநர் வீரட்டானம். (க0)

11. மாயூர நாத மயிலையி லீச வரியரவக்

கேயூர நாத சொரூபாவென் னெஞ்சமுன் கிஞ்சுகத்தாள்
மீயூர நாதசன் மாவணங் கற்புத வெவ்வினையான்
நோயூர நாதனை நீயருட் கண்கொண்டு நோக்குகவே.

(கு - னை.) மாயூரநாத - கௌரியாகிய மயிலுக்கு நாதரே. அரவக் கேயூர - பாம்பாகிய தோள்வளையையுடையிர். கிஞ்சுகத்தாள் - முள்ளு முருங்கைப் பூவைப்போன்ற சிவந்த திருவடிவின். மீ ஊர - மேலே செல்ல. என் நெஞ்சம் ஊரவென இயைக்க. நாதசன்மா: ஓரந்தணர்: இவரும் இவர் பத்தினியாராகிய அநவித்தையும் மீயூரநாதரை வழிபட்டுச் சண்டேசுவர சண்டேசுவரி பதவிகட்கு மேலான பதவியை இத்தலத்திற் பெற்றார்கள். அநாதனை - பாதுகாரப்போர் இல்லாத அடியேனை; “அநாதர்களாயுனை யடையுமவர்” (சேதுபூரணம், கவிசம்பு. 67.) வெவ்வினை.....நோக்குக: “வெவ்வினை தீர்த்து.....கருணைப் பார்வை யென்மிசை வைத்தருளே” என்பர் பின்னும்; 14.

(கக)

12. வேதாக மத்தந்த மேவுமத் தாபவி வேண்டியன்று வேதாக மத்தந் தனிற்சேர் மயிலை விமலசெம்பொற் போதாக மத்தந் தரித்தோய் கருணை புரியுயிர்போம் போதாக மத்தந் தமர்மீதி லாசையைப் போக்குவித்தே.

(கு - னை.) வேத ஆகமத்து அந்தம் மேவும்; அந்தம் - முடிவு. வேதா கம் அந்தம் தனிற்சேர் - ஞானமேவனுடைய தலை திருக்காத்திற் சேரப் பெற்ற. மத்தம் - ஊமத்தம்பூ. மத்தத்தைச் செம்பொற் போதாகத் தரித் தோய். உயிர் போம்போது ஆகம் தமர் அந்தம் மீதில் ஆசையைப் போக்கு வித்துக் கருணைபுரியென்க. ஆகம் அந்தம் தமர் - உடல், பொருள், உற வினர். உயிர்போம் போது கருணைபுரி: “தனுபங், ரூசமையத் தபயந் தமியேற்குக் கொடுத்தருளே” என்பர் பின்னும்; 54.

(க2)

13. போக்கவ ராதியை காமா தியைநின் புகழ்ப்பெயரை
நாக்கவ ராதியல் பர்நன் னெறியி னடக்கவரா
தூக்கவ ராதிய ரூர்காய் மயிலையி லுத்தமனே
நீக்கவ ராதி யெனினுஞ் சரண்புகென் னீள்வினையே.

(கு - னர.) இயை காமாதியைப் போக்க வராது ; வராது - ஆற்றல்
வராது : ஆற்றலில்லை என்றபடி. ஊக்க அராதியர் ஊர் - உள்ளக் கிளர்ச்
சியையுடைய பகைவர்களாகிய அசுரர்களுடைய முப்புரங்களை. அவராதி =
அபராதி—குற்றஞ்செய்தவன். சரண்புகு என். அவராதியெனினும் என்
வினையை நீக்கு என்க. (கக)

14. நீளா வணங்க ணெருங்கு மயிலை நிமலவுனக்
காளா வணங்கல னாயினுந் தொல்லை யடியனென்றே
மீளா வணங்கனல் வெவ்வினை தீர்த்தினி மேற்பிறந்து
மாளா வணங்கரு ணைப்பார்வை யென்மிசை வைத்தருளே.

(கு - னர.) நீள் ஆவணங்கள் - நீண்ட கடைத்தெருக்கள். ஆளா -
அடிமையாக. தொல்லை அடியன் - பழைய அடியவன் யான் ; “ ஐயா பழ
வடியோம் ” (திருவாசகம்) ; “ என்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ ”
(தாயுமானவர்.) மீளா - மீட்டு. அணங்கு அனல் - வருத்துகின்ற நெருப்
பைப்போன்ற ; அனல் - அனலுகின்ற என்னும் பொருந்தும். பிறந்து
மாளாவண்ணம் மீளா வைத்து அருளென்க. (கச)

15. வைத்தச னங்கள் பெரும்பணி பூணு மயிலைப்பிரான்
பத்தச னங்கரு தும்பரன் வெற்பிற் பவளச்செவ்வாய்ப்
புத்தச னங்கவர் தற்குநல் வேளையிப் போதென்கொலோ
சித்தச னங்கனை யன்னீ ருமது திருவுள்ளமே.

(கு - னர.) வை தசனங்கள் - கூர்மையாகிய மற்கள். பாம்பின் விடப்
பல் காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதுதியென நான்காதலிற் பன்மையாற்
கூறினார் (சீவக. 1288-ஆம் பாடலினுரையைப் பார்க்க.) பத்தசனம் - அடி
யார் குழாம். புத்தசனம் = புது அசனம் : புதிய உணவு, விறந்து ; குறிப்பு.
இப்போது கவர்த்தரு நல்வேளை. சித்தசன் அங்களை - மன்மதனுடைய
மனைவியாகிய ராதியை. உமது திருவுள்ளம் என்கொலோ என்க.

இது தலைவன் தலைவியை வேண்டல்.

(கரு)

16. திருமயி லைப்பதி யைப்பிறை மோலி திகழ்வள்ளலும்
பொருமயி லைப்பதி கண்ணஞ்சன் மாதும் பொருந்திவையும்
பெருமயி லைப்பதி தன்சே ரினுமுத்திப் பேறவனுக்
கருமயி லைப்பதி னெண்பதி புக்குமங் காவதென்னே.

(கு - னர.) மயிலைப்பதியை - மயிலையாகிய தலத்தை. பிறைமோலி -
பிறையாகிய கிரீடம் ; “ மௌலியாய துமேவுபிறை ” என்பர் (திருநாவுக்க

காரோணபுராணம், விநாயக.) மௌலி, மோலியெனவும் வழங்கும். சந்திர மௌலீசரென்னும் திருநாமமும் இதனைப் புலப்படுத்தும். பொருள் அயிலை பதி கண் - பொருகின்ற வேலைப் பதித்தாற்போன்ற கண்களையுடைய. அஞ்சல்மாத - அஞ்சல்நாயகி; இஃது இத்தலத்திலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம்; “மயிலாடுதறை, அஞ்சலாளுமைபங்கன்” (தேவாரம்.) இப் பெயர் அஞ்சலையெனவும் வழங்கப்படுகின்றது. பெருமயிலை = பெருமை இல்லை - பெருமையை யுடைய இடத்தை, பதிதன் - நடைவழுவினவன் : “விதிமரபு மாசிரம மெய்ந்நெறியும் விடுத்தழிந்த, பதிதனை நீ விடுதி” (சேது புராணம், கவிசம்பு, 30.) “மயிலைப்பதியை இல்லைப் பதிதன் சேரினுமென்க. அருமயிலை = அருமை இலை - அருமை இல்லையாகும்; எளிதிற் கிடைக்கும் என்றபடி. பதினெண் பதிபுக்கும் - பதினெண்மொழி வழங்கும் தேயங்கலில் யாத்திரையாகச் சஞ்சரித்தும். அங்கு ஆவது என் - அங்கே உண்டாகும் பயன்யாது? (கக)

17. ஆவினி லாவந்தி வந்தா லெனக்கணங் கேயதன்பின்
பாவினி லாவந்திவ் லூரிலென் செய்யும் பயிரைமென்று
காவினி லாவந் தியங்கி யுறங்குங் கவினமயிலைக்
கோவினி லாவந் தினம்பெறு நீத்தெறி கொன்றையுமே.

(கு - னர.) அந்தி வந்தால் எனக்கு ஆவிரில்லாது. நிலா : தொகுத்தல் விகாரம். பாவி நிலாவந்து - பாவியாகிய நிலாவும் தென்றற்காற்றும். காவினில் ஆ வந்து இயங்கி. மலைக்கோவின் - மாயூரநாதரால். இலாவம் - இலாபத்தை. திறராலணியப்படாத கொன்றையும் சிவபெருமானால் அணி யப்படும் பேறு பெறும். கொன்றை திறரால் அணியப்படாததை, “கோங்க லரும்பொழின் மாலிருஞ் சோலைபிற் கொன்றை கண்மேற், றுங்குபொன் மாலைக ளோடுட னாய்கின்ற துங்குகின்றேன்” (நாச்சியார் திருமொழி) என் பதனாலறியலாம்.

இது தலைவியின் கூற்று.

(கஎ)

18. கொன்றத்தி யங்கதன் றோல்போர்த்த மெய்யனெங் கோன்
[மயிலைக்
குன்றத்தி யங்கவ் வணங்கையன் பன்கொடுங் கானின்
[மென்றாள்
கன்றத்தி யங்க மனங்கொடு செல்கின்ற காரணத்தா
லின்றத்தி யங்கவி போலெம ராலித் திரங்குவரே.

(கு - னர.) அத்தியைக்கொன்று அங்கு அதன்தோல் போர்த்த மெய் யன். மயிலை குன்றத்து இயங்கு அவ் அணங்கை. தான் கன்றவும் மனம் தியங்கவும். இன்று அத்தி அம்கலிபோல்; அத்தி - கடல்; கலி - ஓசை. ஆலித்த - முழங்கி.

இது கண்டோர் கூற்று.

(கஅ)

19. இரவல ராவன சத்தையிந் நேரத் திதழ்திறந்து
தரவல ராதவ ராகுவ ரோபொற் சரோருகத்தின்
விரவல ரார்குழன் மின்னேயெவ் வாறிங்கு மேவினைந்
ஞரவல ராவணி தோளார் மயிலை யுயர்வரைக்கே.

(கு - னா.) இரவு அலரா வனசத்தை - இரவில் மலராத தாமரைப் பூவை. இதழ் திறந்து தர - மலர்த்துதற்கு. ஆதவர் தரவல்லர் ஆருவரோ. பொற்சரோருகத்தில் விரவுமின்னே. இங்கு எவ்வாறுமேவினை. உரம் வல் அரா அணி தோளார் - மிக்க வன்மையையுடைய பாம்பையணிந்த தோளையுடையவர்; “விரியரவக் கேழூர நாத” என்றார் முன்னும்; 11. வரைக்கு - வரையின்கண்; உருபுமயக்கம்.

தலைமகளைத் திருமகளாகப் பாவித்துத் தலைவன் கூறியது. இச்செய்யுள், “காமரை வென்றகண் ணோன்றில்லைப் பல்கதி ரோனடைத்த, தாமரையிலி னிதழ்க்கத வந்திறந் தோதமியே, பாமரை மேகலை பற்றிச் சிலம் பொதுக் கிப்பையவே, நாமரை யாமத்தென் னோவந்து வைகி நயந்ததுவே” (திருச்சிற்.) என்னும் செய்யுளின் கருத்தை யடியொற்றி வந்தது. (கக)

20. உயரையி ராவண வாகனத் தோன்முத லும்பருற்ற
துயரையி ராவண நீக்கவி ராமனைத் தோற்றியிலங்
கயரையி ராவண னோடு வதைப்பித்த கார்க்களத்தெண்
புயரையி ராவண நீள்கா மயிலையிற் போற்றுகெஞ்சே.

(கு - னா.) உயர் அயிராவண வாகனத்தோன் : அயிராவணம் - ஐராவதம்; துயரை இராவண்ணம் நீக்க. இலங்கயரை = இலங்கையரை - இலங்காபுரியிலுள்ள அரக்கர்களை. கார்க்களத்து எண்புயரை - கரிய கண்டத்தையும் எட்டுத் தோள்களையுமுடையவரை; கார்க்களம் - மேகம் போன்ற களமெனினும் ஆம். இராவண்ணம் நீள்கா - இராத்திரியின் தன்மை மிகப் பெற்ற சோலை; இருண்ட சோலை பென்றபடி. இச்செய்யுளில் மின் மூன்றடித் திரிபிலுள்ள சொற்கள் இப்படியே, “இராவண விராவண விராவண மறுத்தோன்” (அழகர் கலம்பகம், 48) என்பதிலும் தொடர்ந்து வந்துள்ளன. இச்செய்யுளில் ஒரே கதையை மூன்றடியில் தொடர்ச்சிபெறத் திரிபில் அமைத்தது கவிவன்மையைக் காட்டுகின்றது. (உ௦)

21. சேவாக னத்தன் மயிலையி லீசன் சிவையொருபான்
மேவாக னத்த னருளுஞ் செயுநல் வினையுமன்றிச்
சாவாக னத்தம் வரினெஞ்ச மேநந் தமைப்பரிந்து
காவாக னத்த பொருளுங் கிளையுங் கலன்களுமே.

(கு - னா.) சே - விருஷபம். சிவை - உமாதேவியார். ஒருபால் மேவு ஆகன். சாவு ஆகு அனத்தம் - மரணமாகிய அபாயம்; அனத்தம் : “தாழ் மலபா தாளத் தனத்தத்தை” (திருவரங்கத்தந்தாதி.) காவா - பாதுகாப்பன.

அல்ல. கலன்கள் - ஆபரணங்கள். அத்தன் அருளும் நல்வினையுமன்றிப் பொருளும் கிளையும் கலன்களும் காவா என்க. (2க)

22. கலசங் கரிக்கும்ப மென்னுந் தனக்கங்கை கார்தர்வரைக்
குலசங் கரிக்குங் கொழுநர்கற் பார்தங் குறுகிலண்டம்
பலசங் கரிக்கும் பரனாற் பிரமன் பணிமயிலைத்
தலசங் கரிக்கு மதனைவென் றோர்பர தத்துவமே.

(கு - னர.) கலசமும் கரிக்கும்பமும்; கலசம்.....தனம்: "கலைய மலைக்குங் கவின்துலை" (40.) கும்பம் - மத்தகம். கார்தர் - தலைவர். வரைக்குல சங்கரி; வரை - இமயமலை. சங்கரிக்கும்: உம்மை இறந்தது தழீஇயது. கற்பார்தம் - பிரளய காலம். அண்டம் பல சங்கரிக்கும் - பல அண்டங்களை அழிக்கும். மயிலைத் தலசங்கர் - மயிலைத் தலத்தின்கண் பற்றையுடையார். இக்கு - கரும்பு. பரதத்துவம் - மேலான பொருள். பிரமன் பணிமயிலை: இத்தலத்திற் பிரமன் பூசித்துப் பேறுபெற்றான்; அதனாற் பிரமபுரமென்றும் ஒரு பெயருண்டென்பர்; இதனை மாயூரப்பூரணத் திற் பிரமன் சிருட்டிபெறுபடலத்தா லறியலாகும். (உஉ)

23. துவள வளைக்கும் வரைவில்லர் பொன்னித் துறையிலெங்குந்
தவள வளைக்குல முத்தின் மயிலைத் தடவரைவாய்ப்
பவள வளைக்குழைக் காதோ டிகல்விழிப் பாங்கியெனும்
இவள வளைக்குறி மேவற்கு வாயி லினிநமக்கே.

(கு - னர.) வரைவில்லர் - மேருமலையை வில்லாக உடையார். பொன்னி - காவிரி. தவளம் வளைக்குலம் - வெண்மையாகிய சங்கின் கூட்டங்கள். முத்து ஈன் - முத்துக்களைப் பெறுகின்ற. வில்லருடைய மயிலையென்க. வரை - மலையில். வாய்ப் பவளம் - வாயாகிய பவளம். வளைக்குழைக் காது - வன்னைக் கொடிபோன்ற குண்டலத்தை யணிந்த காது. வாய்ப்பவளத்தையும் விழியையுமுடைய இவள். அவளைக் குறி மேவற்கு இவள்வாயில். அவள் என்றது தலைவியை. குறி - குறியிடத்தில். வாயில் - வழி.

இது தலைவன் வாயில்பெற்று உய்தல்.

(2க)

24. இனியன கைக்கு மிளநில வங்கி யெனச்சுடுமென்
சனியன கைக்கும் வளைகணில் லாவெனுந் தையலைத்தாய்
முனியன கைக்குமீவ் லூர்தணிப் பாயிவண் மோகத்தைநீ
தனியன கைக்கும னுளா மயிலையிற் சங்கரனே.

(கு - னர.) இனியன கைக்கும் - இனிய சுவையையுடைய உணவுப் பொருள்கள் கசக்கும். நிலவு சுடும். அங்கி - அக்கினி. என் சனியன் அகைக்கும் - என்னைப்பிடித்த சனியென்னும் கோள் வருத்துவான். எனும் - என்று சொல்லுகின்ற. தாய்முனிய இவ்வுயர் நகைக்கும். இவள் மோகத்தை நீ தணிப்பாய். தனி அனகைக்கு - ஒப்பற்ற உமாதேவி யாருக்கு. இத்தலத்தை அம்பிகை மயில்வடிவம் நீங்கி இயற்கை வடிவ

முற்றபோது ஸ்ரீமாயூரநாதர் மணவாளக்கோலம் பூண்டு திருமணம் செய்து கொண்டமையின் 'அநகைக்கு மணாளா' என்றார்; "அமலைக்கு மணாளர்" என்பர் பின்னும்; 40. இதனை, மாயூரப்பூரணத்திலீ திருமணப்படலத்தாலறிக. "மயிலாடு துறையுறையு மணாளனாகும்" (தேவாரம்.) அநகைக்கு மணாளாவென்றது கருத்துடையடை.

இது பாங்கி கூற்று.

(2௪)

25. சங்கத்தி னந்தவழ் செய்குழ் மயிலைத் தலத்துறைவோர்
பொங்கத்தி னந்த வுரித்தார் வரையில்விண் பூவையர்நும்
மங்கத்தி னந்த மிலரே தவரு மவர்கனிவாய்
நுங்கத்தி னந்தவஞ் செய்யார் கிடைத்திடி னும்மிதழே.

(கு - னர.) சங்கத்து இனம்தவழ். பொங்கு அத்தி நந்த உரித்தார் சினமிருந்துவந்த யானை கெடும்படி அதனை உரித்தவர். விண்பூவையர் - தெய்வ மங்கையர். நும் அங்கத்தின் அந்தம் இலர். நும் என்றது தலைவியை. அந்தம் - அழகு. விண்பூவையர் அந்தம் இலர். தவரும் - முனிவர் களும். நுங்க - உண்ண. நும் இதழ் கிடைத்திடி, தவஞ்செய்யார்.

இது தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல்.

(2௫)

26. நுமருக மாளனை யார்தந்த காமவெந் நோயுரைத்தல்
கமருக மாள தினிமட லேகதி காணயனார்
அமருக மாள வரிக்கொரு நாளென் றமைத்துவைத்த
தமருக மாளமர் கையார் மயிலைச் சயிலமின்னே.

(கு - னர.) நும் அருகு அ மான் அனையார்; நும் அருகு - உம் மிடத்தே; அம்மான் அனையாரென்றது தலைவியை. நோயை நும் அருகு யான் உரைத்தல். கமர் உரு அம் ஆனது - வெடிப்பிற் சிந்துகின்ற நீர் போலப் பயனிலதாயிற்று ஆதலால் என ஒருசொல் வருவிக்க. இனி மடலே கதி - இனிமேல் பனைமடல் மாலூர்ந்து வீதிக்கண் வருதலே எனக்குப் பற்றுக்கோடாகும்; மடலூர்வே னென்றபடி. காண். : அசை. அயனார் அமர் உகம் ஆன அரிக்கு ஒரு நாளென்று - பிரமதேவருடைய வாழ்நாட் களாகிய புகங்களானவை திருமாலுக்கு ஒருநாளாக; "கோடிவிதி மாளிற் குலாவுகம லக்கண்ணன், ஓடி வடவா லுறங்குமே" (அருணகிரியந்தாதி.) தமருகமும் மானும் அமரும் கையார். சயிலம் - மலை.

இது தலைவன் மடலேறுவேனென்றல்.

(2௬)

27. மின்னக ரும்பணி பூண்டமின் னேமலர் வேண்டுதியேற்
பொன்னக ரும்பணி தென்னார் மயிலைப் புனிதர்வெற்பிற்
பன்னக ரும்பணி கேட்குந் தகைத்துப் படுத்தபனை
யன்னக ரும்பணி யொன்றுகண் டேனங் கணுகற்கவே.

(கு - ஐ.) மின் நகரும்பணி - மின்னல் நகர்ந்து வேறிடஞ் செல்லுதற் குக் காரணமாகிய ஆபரணத்தை; நகர்தல் - புடைபெயர்தல்; நகராநல ஞானசம்பந்தன்” (தே.) பொன்னகரும் பணி - தேவலோகமும் வணங்கு கின்ற. தென் ஆர் - அழகு நிறைந்த; தெங்கு நிறைந்த எனலுமாம், பன்னகரும் பணிகேட்கும் - நாகலோகத்தாரும் ஏவல் கேட்கும். படுத்த - வெட்டிச் சாய்த்த. பனை அன்ன கரும்பணி ஒன்று - பனையை யொத்த கரும்பாம்பு ஒன்றை; “பனையி னீளுடற் பணிகள்” (விநிபாரதம், காண் டவதகனச்.)

இது பாங்கி தலைவிக்குக் குறிபெயர்த்துரைத்தல்.

(2௭)

28. கற்பம ருங்கலை யென்றே குதலொழி காண்மயிலைச்
சற்பம ருங்கலை யாறுந் தரித்த சடிலர்வெற்பா
பொற்பம ருங்கலை கொள்வா னிராமனைப் போதியென்ற
சொற்பம ருங்கலை சிதைமுன் னுற்ற துயர்பெரிதே.

(கு - ஐ.) கற்பம் அரும் கலை - அரிய கலைகளைக் கற்றுக்கொள்வேம். காண் : அசை. சற்பம் மருங்கு - பாம்பின் அயலில்; “சற்பமா முருவர் போற்றித் தாழ்ந்தனர்” (சேதுபூரணம், தோத்திர. 61.) சடிலர் - சடையை யுடையவர். பொற்பு அமரும் கலைகொள்வான் - அழகு பொருந்திய (மாரீசனாகிய) மானைக் கொள்ளும்பொருட்டு; கலை : சிலைடை. போதி - போவாய். சொற்பம் மருங்கு அலை - நுண்ணிதாயிருக்கிற இடை தவரு கின்ற; “சொற்ப கலாமதி” (4.)

வெற்பா ஏகுதலொழி யென்க.

இது பாங்கி ஓதற்பிரிவு விலக்கல்.

(2௮)

29. துயருந்தி யங்குயில் கூவுமென் றங்கை துணைச்செவிபோர்த்
தயருந்தி யங்கு மழுமாலிம் மானுக் கருள்கிலையால்
உயருந்தி யங்குசப் பன்மந்தி காவி னொழுக்குமது
வையருந்தி யங்குண் மயங்கு மயிலை மழுவலனே.

(கு - ஐ.) துயர் உந்து இயம் - துயரத்தைச் செலுத்தும் வாத்தியமாக; இயம் - காளம்; “குயிற் கூவியம்” (5); துயர் உந்தி அம் குயில் கூவும் எனலும் ஆம். துணைச்செவி - இரண்டு காதுகளையும். போர்த்து - பொத்தி. அயரும் - வருந்துவான். உயர் உந்தி - உயர்ந்த கொப்பூழையும். அங்குசப்பல் மந்தி - தொட்டிபோன்ற கூரிய பல்லையுமுடைய குரங்கு; “மடலுளி யங்குசப் பல்லுகிர் வேங்கை” (99) என அங்குசத்தைப் புவி நகத்திற்கும் உவமை கூறுவர். காவின் ஒழுகும் மதுவை அருந்தி; மது - தேன். அங்கு உள் மயங்கும். மழுவலனே அருள்கிலை.

இது பாங்கி தலைவியின் காமமிக உரைத்தல்.

(2௯)

30. வலவரு மைக்கு மருகர் மலைக்கு மயிலையுள்ளார்
குலவரு மைக்கும ரற்கையர் நன்மலர் கொண்டுவிண்ணோர்
பலவரு மைக்குல வாகன னும்பணி பாதர்பெயர்
சொலவரு மைக்குழ லிந்திரை கேள்வன் றுரைத்தனமே.

(கு - னர.) வலவர் உமைக்கு - உமாதேவியாருக்கு வலப்பாகத்திலுள்ளார்; வலவர் - வல்லபரென்பதன் திரிபும் ஆம்; வல்லபர் நாயகர்; “பிராண வல்லபன்” (தக்ஷ. 657-உரை.) குலவு அருமைக் குமரற்கு; குமரற்கு - முருகக் கடவுளுக்கு; குல அருமை எனினும் ஆம். ஐயர் - திருத்தந்தையார். விண்ணோர் பலவரும் - தேவர்கள் பல்லோரும். மைக் குலவாகனன் - இந்திரன்; மை - மேகம். பெயர்சொல் - திருநாமத்தை உச்சரிக்க. இந்திரை - திருமகள். துரைத்தனம் - அரசாட்சி; தனம் - தன்மை; “சாரத்தனம்” (46); “வள்ளற்றனமும் வருத்தனன் கூறி” (பெருங். 5. 8 : 6); “வள்ளற்றன மென்னுயிரை மாய்க்கு மாய்க்கு மென்றான்” (கம்பாநகர் நீங்கு. 62.) துரைத்தனம் வரும்.

இந்தால் 90-ஆம் செய்யுள் இதன் கருத்தை ஒருவாறு ஒத்துள்ளது.

(கஉ)

31. தனங்காத் திரமைய நுண்ணிடை சைவலந் தாரளகம்
அனங்காத் திரமைய யரிக்கண் முகமம் புயமதியோ
கனங்காத் திரமைய செய்யார் மயிலைக் கடவுள்வெற்பிற்
புனங்காத் திரமைய மைந்தாங் கிருந்தவப் பூங்கொடிக்கே.

(கு - னர.) தனம் காத்திரம் - கொங்கை பெரியது. ஐயம் நுண்ணிடை; ஐயம் - சந்தேகம். அனங்காத்திரம் = அனங்க அத்திரம் - மன்மதன் அம்புகள். அதிமோகனம் காத்திரம் - மிக்க விருப்பத்தைச்செய்வது உடம்பு. ஐய - பாங்கனே; அழகிய எனினும் ஆம். செய் - வயல். புனம் காத்து - திணைக்கொல்லையைக் காத்து. இரமை - திருமகள். இரமை புனம் காத்து அமைந்தாங்கு.

இது பாங்கனுக்குத் தலைவன் இயலிடங்கூறல்.

(கக)

32. பூங்காவி யம்புவில் வேள்விடும் போதுயிர் போங்கரையில்
தேங்காவி யம்பு கவிழ்ந்தாங் கெனவிவள் செய்தியைநீ
பாங்காவி யம்புக வண்டே மனையிற் பழகுகிள்ளை
தாங்காவி யம்புகன் மாமயி லைப்பரன் சந்நிதிக்கே.

(கு - னர.) வில்வேள் பூங்காவி அம்பு விடும்போது. உயிர்போம் - உயிர்போகும். கரையில் தேங்கு ஆவி அம்பு கவிழ்ந்தாங்கு - கரையினால் நிறைந்திருக்கப் பெற்ற குளத்திலுள்ள நீர் உடைந்து சென்றும்போல. கவிழ்ந்தாங்கு உயிர்போம் என்க. வண்டே பாங்கா இயம்புக; பாங்கா - அழகாக; அமயம் பார்த்துச்சொல் என்றபடி. கிள்ளைதாம் காவியம் புகல். சந்நிதிக்கு - திருமுன்பு.

சந்நிதிக்கு இயம்புக என்க.

இது வண்டுவிடுத்து.

(கஉ)

33. சன்னத்த னாகச் சமார்க்கெய்து மாரன் சரங்கனைந்து
மென்னத்த னாகத் தெழுந்திங் கருமெனை யென்செயுங்காண்
அன்னத்த னாக சயனத்த னேத்து மாண்மயிலை
மன்னத்த னாகத்து மாலையு மாலைக்குள் வந்திடினே.

(கு - ஐர.) சன்னத்தனாக - ஆயத்தனாக; "சன்னத்த னாகித் தனுவேந்து தம் கேதுவென்றான்" (கம்ப. நகர்நீங்கு. 126); "சன்னத்த னான லெவர்வந்து சமர்க்கெதிர்ப்பார்" (பிரபோத. உசு: 99.) சரங்கள் ஐந்தும் - ஐந்து பாணங்களும்: இவற்றை, "மாம்பூ வசோகப்பூ தாமரைப்பூ முல்லைப்பூ, தேம்பாய் தருகுவளைச் செவ்விப்பூ - மேம்பட்ட, மைந்துபூண்' மார்ப மதனன் கணையான, ஐந்துபூ வாகு மவை" என்பதனால் அறியலாம். எல் நந்த நாகத்து எழும் திங்களும் - ஒளி பெருக ஆகாயத்தில் உதிக்கும் சந்திரனும்; எல் நந்த - சூரியன் அஸ்தமிக்கவெனலும்ஆம்; நந்த: வலித் தல் விகாரம். காண்: அசைநிலை. அன்னத்தன் நாகசயனத்தன் ஏத்தும் அரன். மயிலையில் மன்னிய அத்தன். ஆகத்து - திருமார்பிலுள்ள. மாலைக்குள் - மாலைப்பொழுதிற்குள்; மாலைக்காலம் வரும் முன்னேயென்ற வாறு. மாலைபுழை: உம்மை அசைநிலை.

மாலைவந்திபன் சரங்கள் ஐந்தும் திங்களும் என்செயும்.

பிரமனும் திருமாலும் பூசித்த தலம் இதுவாகலின் 'அன்னத்தனாக சயனத்த நேத்துமரன்' என்றார்.

இது தலைவன் நீடத் தலைவி வருந்தல்.

(கக)

34. வந்தநஞ் சாரலின் மையுறு கண்டர் மயிலைவெற்பில் இந்தநஞ் சாரலி லெண்ணில ரேமுன் னிரந்தவர்கோ விந்தநஞ் சாரலின் மெய்த்தவஞ் செய்யினு மேவரிதா நுந்தநஞ் சார லிவர்க்கெளி தாகவென் னோற்றனரே.

(கு - ஐர.) வந்த நஞ்சு ஆரலின் - கடலிற்றோன்றிய விடத்தை உண்ட மையால். இந்த நம் சாரலில்; சாரல் - மலைப்பக்கம். முன் இரந்தவர் - முன்பு மகட் பேசினோர். இரந்தவர் எண்ணிலரென இயைக்க. கோவிந்தன் அஞ்சு ஆரலின் மெய்த்தவம் செய்யினும் - திருமால் பஞ்சாக்கினியி னிடையேயிருந்து உண்மையான தவம் செய்தாலும், நாம் தனம் சாரல் மேவரிது. இவரென்றது தலைவரை.

இது பாங்கி கூற்று.

(கச)

35. நோகாம னம்புடல் சோரா விழிமதி நோவியற்று மாகாம னம்பு வருத்தாது தென்றல் வரினுமெய்க்கு வாகாம னம்புகுஞ் செய்குழ் மயிலையில் வள்ளல்வந்து நீகாம னம்புதி நீத்தாங் கியான்றுயர் நீத்தபின்னே.

(கு - ஐர.) நோகா மனம் - மனம் நோவாது; 'நோகா: தொகுத்தல் விகாரம். நோவு இயற்று - துன்பம் செய்யாது. மா காமன் அம்பு. வாகு ஆம் - இன்பத்தைத் தருவதாகும்; வாகு - அமைதி. அனம் புகும்செய்; அனம் - அன்னப்பறவை. வந்து - வரப்பெற்று. நீகாமன் அம்புதி நீத்தாங்கு - மாலுமி கடலைக் கடந்தாற்போல. நீகாமன்: இது நீகாமன வும் நீயானெனவும் வழங்கும்.

இது தலைவன் நீடத் தலைவி வருந்தல்.

(கரு)

36. பின்னலங் காரள கத்தழ கும்பிறை போனுதலும்
முன்னலங் கார முலைகளுந் திங்கண் முகமுங்கொண்டே
நென்னலங் காரணி தோளார் மயிலைக்க ணின்றலந்த
பின்னலங் கார வருவின்று தோன்றும் வெளியெங்குமே.

(கு - ஐ.) மின்னல் அம் கார் அளகம். முன் அலங்கு ஆரம். நென்னல் அங்கு ஆர் அணி தோளார்; நென்னல் - நேற்று; ஆர் - ஆத்தி. நென்னல் அங்கு நின்றவென இயைக்க. அந்த மின்னென்றது தலைவியை. அலங்காரவரு - அழகுடைய வடிவம். கொண்டு தோன்றும் என்க.

இது தலைவன் தலைவியின் உருவெளித்தோற்றம் கண்டு கூறியது. (கஉ)

37. எங்கும கந்தனி வந்ததெ னும்பெய ரேதுரையீர்
குங்கும கந்த முலையீர் சொலிற்ருறை வாங்கொலென்பால்
தங்கும கந்தவிர்த் தாள்வார் தமையன்றித் தக்கன்செய்த
பொங்கும கந்தகர்த் தார்தென் மயிலைப் பொருப்பிடத்தே.

(கு - ஐ.) எங்கு உம் அகம் - எவ்விடத்துள்ளது உம்முடைய வீடு. தனி வந்தது என் தும் பெயர் ஏது. தனிவந்ததென்: "தனித்துநின் ருயென்ன காரணமே" (வெங்கைக் கோவை, 8.) குங்குமகந்தம் - குங்குமப்பூ விரவிய சந்தனத்தையணிந்த. என்பால் தங்கும் அகம்தவிர்த்து; அகம் - பாவம். மகம் தகர்த்தார் - யாகத்தைச் சிதைத்தவர். பல தேவர்களைத் துணைக் கொண்டு மிகுந்த ஆரவாரத்தோடு செய்த யாகமாதலின், 'பொங்குமகம்' என்றார். மகம் சிதைத்தது திருப்பறியல் வீரட்டத்தில்; இக்கதை மாயூரப் புராணத்தில் யாக சங்காரப்படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இது தலைவன் தலைவியை முன்னிலையாக்கல். (கஉ)

38. பொருந்தா ரணியெயில் காய்ந்தோன் மயிலைப் புனிதன்
[வெற்பின்

முருந்தா ரணிநகை மொய்குழற் பேதை முலைவிலைக்கா

இருந்தா ரணியு மன்னவ நீபுரக் கின்றவிர்தப்

பெருந்தா ரணிமுழு துந்தரி னும்பெறும் பேறலவே.

(கு - ஐ.) பொருந்தார் - பகைவர். அணியெயில் - படைவகுப்பினையுடைய மும்மதில்கள். முருந்து ஆர் - மயிலிறகின் அடிக்குருத்தை ஒத்த. பேதையென்றது தலைவியை. இரு தார் அணியும் புயம் - பெரிய மாலையை அணிந்த தோள்கள். பெருநாரணி முழுதும் - பெரிய பூமி முழுவதையும். அல்ல - அன்று; அல்லவென்பது ஒன்றன்பாலுக்கும் வரும்; தேயிராதத் திற் காண்க.

இது பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல்.

(கஅ)

39. பேரம ருந்துங்க ணம்புபட் டாகம் பிளப்பட்டநோய்
தீரம ருந்துங்கள் செவ்வா யமுதன்றித் தீங்கரும்பின்
சாரம ருந்துங் களிமந்தி தாவுந் தனிமயிலை
யூரம ருந்துங்கர் வெற்பணங் கேபிறி தொன்றிலையே.

(கு - னர.) பேர் அமர் உந்தும் - பெரிய போரைச் செய்கின்ற. பேரமருந் துங்கண் : “பேரமார்க்கண்ணி” (குறுந். 131), “பெண்டகையாம் பேரமார்க்கட்டு” (குறுந். 1083.) ஆகம் மிளப்பட்ட - மார்பு கிழிப்பட்ட; ஆகம் - நெஞ்சமாம். மிளப்பட்ட - மிள்ளப்பட்ட. நோய்தீர் அமருந்து - நோய் தீருதற்குக் காரணமாகிய அந்த மருந்து. கரும்பின் சாரம் - கருப்பஞ் சாறு. தீங்கரும்பின் சாரமருந்துங் களிமந்தி : “நன்கொடிச்சிக்கை யருந்தரி” என்பர் மின் : 56. மயிலை ஊர் அமரும் துங்கர் ; துங்கர்-மேலானவர். அழுதன்றிப் பிறிதொன் நிலையென இயைக்க.

இச்செய்யுள், “பசும் பொற்குழைதோய், நயனா விந்தத்து நஞ்சுநும் வாயிதழ் நல்லமுதம், அயனார் படைத்தில ரேலடங் காதவ் வரனுக்குமே” (தருநா. 135) என்பதைத் தழுவி வந்தது.

இது தலைவன் கூற்று,

(கக)

40. இலைய மலைக்கு மனமுற யோகத் திருக்கவல்ல
மலைய மலைக்குறு மெய்த்தவன் போற்று மயிலைவள்ளல்
கலைய மலைக்குங் கவினமுலை வேற்கட் கரும்புருவச்
சிலைய மலைக்கும னுளருண் டென்பவந் தீர்ப்பதற்கே.

(கு - னர.) அலைக்கும் மனம் இலையம் உற-அலையச்செய்கின்ற மனம் ஓடுக்குதலை அடைய. மலையமலை - பொதியில்மலை, குறுமெய்த்தவன் - அகத்தியர். கலையம் மலைக்கும் - கலசம் மயங்கும், கலசத்தோடு மாறுபடும். புருவச்சிலை யமலை யென்றது உமாதேவியாரை.

இத்தலத்தில் அகத்தியர் பூசித்தமையை மாயூரப்புராணம் அகத்தியர் வழி படுபடலத்தால் உணர்க.

(ச0)

41. தீக்குவித் தாரநெய் பெய்த லிவட்கிதஞ் செய்தலென்று
வாக்குவித் தார முரைப்பா ரலாற்சக வண்பயிரை
ஆக்குவித் தாரம் மயிலைவள் ளற்குரைத் தாகுலமார்
நீக்குவித் தாரவ ரேதாய ரென்றுகண் ணீர்பெய்யுமே.

(கு - னர.) தீ குவித்து - தீயை மூட்டி. ஆர - நிறைய உண்ண ; “ஏதிலாரார” (குறுந்) என்பதுபோல. இவனுக்கு இதம் செய்தல் தீயைக் குவித்து அதன்பால் நெய் சொரிதலை ஒக்கும். வாக்கு வித்தாரம் - விரிந்த பேச்சுக்களை. சகம் - உலகம். சகவண்பயிரை ஆக்குவித்தார் : “விச்சதின்றியே விளைவுசெய்குவாய்” (திருவாசகம்.) ஆகுலம் - துயரத்தை. கண்ணீர்பெய்யும் - கண்ணீருகுப்பான். ஆர் நீக்குவித்தாரோ அவரே எனக்குத் தாயர் ; யாரேனும் தூது செல்ல வேண்டுமென்று குறிப்பித்த படி.

இது பாங்கி கூற்று.

(சக)

42. பெய்யற் கெழுதரு கார்க்கந் தரத்தெம் பிரான்மயிலைத்
தய்யற் கெழுதரு நேரிடை யற்பந் தபோதனரும்
மய்யற் கெழுதரு ணத்தன பாரம் வரைச்சிகர
மெய்யற் கெழுதரு லக்கிட்ட மாலம் பிருகண்களே.

(கு - று.) பெய்யற்கு - மழை பெய்வதற்கு. கந்தரம் - கழுத்து.
தய்யற்கு = தையற்கு - தலைவிக்கு. எழுதஅரு நேர் இடை - எழுதுவதற்கரிய
துண்ணிய இடை. இடை அற்பம் : “குலவு மருங்கற்ப மின்னே” என்பர்
மின் ; 73. தபோதனரும் : உம்மை உயர்வுசிறப்பு. மையல் கெழு - மயக்கம்
பொருந்துவதற்குக் காரணமான. தருணம் - இளமை. எழு தரு - ஏழு
மராமரங்களை. லக்கு - லக்ஷியம் ; இஃது இலக்கெனவும் வழங்கும் ;
“இலக் கணக்கவி யாகிய வாலியை யெய்தமால்” (பழைய தனிப்பாடல்).

இது தலைவன் இயலிடங் கூறல். (சஉ)

43. இருமந் தரவரைக் கொங்கைநல் லாள்சூயி லின்னிசைகேட்
டுருமந் தரவயி னூர்ப்பதற் கங்க மொடுங்கியுள்ளம்
தெருமந் தரவ மனைபுகுந் தாங்குத் திகைத்திடுமோ
சருமந் தரவண் மயிலையத் தாபுயத் தாரருளே.

(கு - று.) இரு மந்தர வரை - இரண்டு மந்தரமலைபோன்ற ; மந்தர
மலை இரண்டென்பது சைனர் கொள்கை. இன்னிசை - இனிய ஓசை.
உரும் அந்தரவயின் ஆர்ப்பதற்கு - இடி ஆகாயத்தினிடத்தே முழக்கம்
செய்வதற்கு. தெரு மந்து - சுழன்று. அரவம் - அனை புகுந்தாங்கு - பாம்பு
புற்றிற் புகுந்ததுபோல. குயிலோசைக்கு இடியும் தலைவிக்குப் பாம்பும்
உவமை. திகைத்திடுமோ ; ஓ : வினா. நல்லாள் திகைத்திடுமோ. சருமந்தர -
தோலை அணிந்தவரே ; இம் முடிவு திரிபுபற்றி வந்தது. வண்மயிலை யத்தா
வென்றதில் வண்மையென்றது கொடுக்கும் இயல்பையுடையாயென்று
குறிப்பித்தபடி.

இது பாங்கி கூற்று. (சஉ)

44. அருமருந் தாருவ திற்பல னேதென் றதனையத்தே
வருமருந் தாருன் மணிவா யமுதுணின் வள்ளல்வையும்
தருமருந் தாரு நிகர்கா மயிலைத் தவருமுள்ளம்
தெருமருந் தாருணி யம்பெற்ற தேமொழி சித்தமிதே.

(கு - று.) அருமருந்து ஆருவதில் - பெறுதற்கரிய அமுதத்தை உண்
பதனால். பலனேது : ஏதென்னும் வினா இலதென்னும் பொருளில் வந்தது ;
“கற்றதனு லாய பயனென்கொல்” (குறள்) என்றதில் ‘என்’ என்றதைப்
போல. அத் தேவரும் அருந்தார். தேவரும் ; உம்மை சிறப்பு. உணின் -
உண்டால். உண்ணின் அருந்தாரென்க. வையும் மயிலையெனக் கூட்டுக.
தரு மரும் - தருதல் மருவிய. தாரு - கற்பகம். தரு தாரு நிகரென்றுமாம்.
தாருணியம் - தருணபாவம் ; இளமை. தேமொழி : விளி. இது சித்தம் - இது
நிச்சயம்.

இது தலைவன் தலைவியைப் புகழ்தல்.

(சச)

45. சித்தரி லேகர் தினந்தாழ் மயிலையிற் சிற்பரபொன்
கைத்தரி லேகநற் பட்டுடை நீக்குங் கணிகையர்ச்சேர்
பித்தரி லேகணிக் கப்படும் யானும் பெறுகுவனே
பத்தரி லேக னிவனென்று நோக்குநின் பார்வையையே.

(கு - ஐ.) சித்தர் - னித்தர். இலேகர் - தேவர். பொன் கைத்தரில் - பொன்னைக் கையிலித்தால். நற்பட்டுடையை ஏகும்படி நீக்குகின்ற. கணிக்கப்படும் - எண்ணப்படும். யானும் : உம்மை இழிவு சிறப்பு. பத்தரில் இவன் ஏகன் - அடியார்களில் இவன் ஒருவன்.

நின்பார்வையை யானும் பெறுகுவனே வென்க.

(சுரு)

46. பாரத்த னத்தினங் கொல்லைக் கிவர்பல கால்வரனின்
சாரத்த னத்தினன் றோவறிந் தேனினு தண்டடத்தின்
தீரத்த னத்தினஞ் சேர்ந்துவந் தாடுந் திருமயிலை
பூரத்த னத்தினஞ் சுண்டான் வரையிலுன் னுள்ளுறையே.

(கு - ஐ.) பாரத்தனத்தி : விளி. நம் கொல்லைக்கு. இவரென்பது தலை வரை. நின்சாரத்தனத்தின் அன்றோ - உன்னுடைய கள்ளத்தன்மையினாலே யன்றோ; சாரத்தனம் - கரவிற்கலத்தல்; "எங்கள் சாரசோர சிகாமணியை" (அழகர்கலம்பகம், 93.) இன்று அறிந்தேன். தீரத்து - கரையில். அனத்து இனம் - அன்னப்பறவையின் கூட்டங்கள். திருமயிலை ஊர் அத்தன் அத்தி நஞ்சு உண்டான்; அத்தி - கடல்; அப்தியென்பதன் திரிபு. உள்ளுறை - உள்ளக் கிடக்கை.

உள்ளுறையை அறிந்தேனென்க.

இது பாங்கி தலைவியைநோக்கிக் கூறியது.

(சுக)

47. உள்ளக் கவலையி னாடுகின் றேன்மக னூர்க்குச்சென்ற
கள்ளக் கவலை யறுகில னீவிருங் கண்டிலிரோ
வெள்ளக் கவலைய மார்த்தார் மயிலை விமலர்வெற்பில்
வள்ளக் கவலையின் மாந்தரை மாட்டு மறத்தியரே.

(கு - ஐ.) கவலையின் நாடுகின்றேன். கவலை அறிகிலன் - கவர்த்த வழியை அறியேன். நீவிரும் : உம்மை இறந்தது தழீஇயது. வெள் அக்க வலியம் - வெண்மையாகிய அக்குமணி மாலையை. வள் அக்கவலையில் - கூரிய கண்களாகிய வலையினுடே. அக்கவலை : "அஞ்சனக்கண் வலையெறிவீர்" (அழகர்கலம்பகம், 86.) வலையென்றதற்கேற்ப மாட்டுமென்றார்.

இஃது எயிற்றியரைச் செவிலி வினாது.

(சுள)

48. மறந்திருப் பாரல ருன்னைநின் மேல்வைத்த வாஞ்சையினைத்
துறந்திருப் பாமனங் கொள்ளா ரிரதஞ் சுடரவன் றென்
புறந்திருப் பாமன் வருவார் மயிலைப் புனிதன்வெற்பில்
திறந்திருப் பாவையொப் பாய்விடை நீகொடு செல்பவர்க்கே.

(கு - னர.) உன்னைமறந்து இருப்பார் அல்லர். துறந்து இருப்பு ஆம் மனம் கொள்ளா; இருப்பு - இரும்பு; இரும்பு இரங்காத மனத்திற்கு உவமை; “இரும்புதருமனத்தேனை” (திருவாசகம்), “இரும்புபோல் வலிய நெஞ்சம்” (திருமாய். 17.) சுடரவன் இரதத்தைத் தென்புறம் திருப்பா முன்னர் - தட்சினையனம் வருமுன்னர்; கார்ப்பருவம் வருவதற்குமுன் எனன்று குறிப்பித்தபடி. சுடரவன் - சூரியன். திறம் - கற்பு; “தீதிலா வடமீனின் றிறமிவ டிறமென்றும்” (கிரி. 1 : 27); இயல்பும் ஆம்.

செல்பவர்க்கு நீ வீடைகொடு.

இது பாங்கி தலைவியை வேண்டல்.

(சஅ)

49. செல்லினஞ் சார வுயர்கா மயிலைச் சிவன்சயில வில்லினஞ் சாரவி காரன் பொருப்பின் மெலிமருங்குல் வல்லினஞ் சாரலஞ் சோலையிற் புள்ளொலி மல்குமுன்போல் அல்லினஞ் சாரதற் கேதுவைச் சென்றறி யத்தகுமே.

(கு - னர.) செல் இனம் - மேகக்கூட்டம். சயிலவில்லி - மலைவில்லை உடையார். நஞ்சு ஆர் - விடத்தைபுண்ட. அனிகாரன் - வேறுபாடுறுதவர். மருங்குல்வல்லி - இடையால் வல்லிபோல்வாய். நம் சாரல் ஆம் சோலையில் - நம்முடைய மலைப்பக்கத்திலுள்ள அழகிய சோலையில். புள் ஒலி மல்கும் - பறவையின் ஒசை பெருகாநிற்கும். அல்லின் அஞ்சார் - இருளினிடத்தே செல்லுதற்கு அச்சமில்லாதவர்கள். ஏது - காரணம். அறியத்தகும் - அறியவேண்டுவது.

இஃது இரவுக்குறி; பாங்கி தலைவன் வரவை அறிவுறுத்தல்.

(சக)

50. தகவிலை யம்புகுந் தாரெனி னும்பெருந் தன்மையுள்ளார் நகவிலை யம்பு தொடவனைத் தார்கடை நாளிலிந்தச் சகவிலை யம்புரி வார்வனை முத்தந் நடவனசத் தகவிலை யம்பு நிகர்க்கு மயிலை யம்பபதியே.

(கு - னர.) தகவு இல் ஐயம் - தகுதி இல்லாதபிச்சைக்கு. நக விலை - மலையாகியவில்லை. கடைநாள் - ஊழிக்காலம். சகம் இலையம் புரிவார்; இலையம் = லயம் - அழிவு. வீளைமுத்தம் - சங்கிற்றேன்றியமுத்து. வனசத்து அகம் இலை அம்பு நிகர்க்கும் - தாமரையினது இலையின் உள்ளிடத்தே உள்ள நீர்த்துளியை ஒக்கும். முத்தம் அம்பு நிகர்க்கும்.

புரிவார் அம்பர்பதி மயிலையென்க.

(கு0)

51. பதியனந் தங்கள் பெறினு மயிலைப் பதியகலர் முதியனந் தங்கடந் தாடும் பரமன் மூராரிதுனைக் கதியனந் தங்கயன் காண்பரி யான்பொற் கழல்பணிவோர் நிதியனந் தங்கம லம்பெற்று வாழ்வார் நிகரின்றியே.

(கு - னர.) பதி அனந்தங்கள் - அநேகம் திருப்பதிகளை. முதியன் - முதுமையை உடையான்; இத்தலத்தில் வள்ளலாரைக் கிழவரென்றும்

அம்பிகையைக் கிழவியென்றும் கூறுவர். அந்தம் - முடிவுகாலத்தை. முராரி - திருமாலும். துணைக்கதி அன்னம் தங்கு அயனும்; துணைக்கதி - விரைவையுடைய நடை. நிதிய நந்து - சங்கநிதியையும்; நந்து - சங்கு. அம் - அழகிய. கமலம் - பத்ம நிதியையும். (ருக)

52. நிகரதி கந்தமக் கில்லார் மயிலை நிருபர்குல
சிகரதி கந்தத் தொலிபோக்கி நீமணஞ் செய்கைநன்றூற்
புகரதி கந்தக் குழற்பேதை யோடுமிப் பூம்பொழிற்கட்
சுகரதி கந்தர்ப்ப வேள்வியைச் செய்யத் துணிகின்றதே.

(ரு - னர.) தமக்கு நிகர் அதிகம் இல்லார் - தமக்கு ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாதவர். இல்லாரும் நிருபருமாகிய வள்ளலாரது. குலசிகர் - குல மலையையுடையாய். திக் அந்தத்து - திசையின் முடிவில். ஒலிபோக்கி - மணமுரசொலியை அடையச் செய்து. புகர் - குற்றம். அதி கந்தம் - மிக்க நறுமணத்தை உடைய. ரதி - விருப்பம். கந்தர்ப்ப வேள்வியை - காந்தர்வ விவாகத்தை; “காந்தர்ப்ப மென்று முண்டாற் காதலிற் கலந்த சிந்தை, மாந்தர்க்கு மடந்தை மார்க்கு மறைகளே வகுத்த கூட்டம்” (கம்ப. சூர்ப்ப நகை. 54.)

துணிகின்றது புகரென்க.

இது பாங்கி வரைந்து கொள்கென்றல்:

(ருஉ)

53. துணிப்பா யலையக லாசையை யாக்கையைத் தோலெ லும்பின்
பிணிப்பா யலையகப் பிண்டமென் றெண்ணலை பேதமறக்
கணிப்பா யலையக மேயெங்ங னுய்வை கருதுகிலை
பணிப்பா யலையக லான்றும் மயிலைப் பரமணையே.

(ரு - னர.) துணிப்பாய் - வெட்டுவாய். அல்லை - அஞ்ஞானமாகிய இருட்டை. அகல் ஆசையை - விரிந்த ஆசையை. அல்லை ஆசையைத் துணிப்பாய். யாக்கையை - உடம்பை. தோல் எலும்பின் பிணிப்பாக ஆராய்கின்றயல்லை; பிணிப்பு - கட்டு. அகப்பிண்டம் - பாவத்தின் தொகுதி. யாக்கையை அகப்பிண்ட மென்றெண்ணலை யென்று பின்னுங் கூட்டுக. அகமே - மனமே. பணிப்பாயலை அகலான் - திருமால். பரமணைக் கருதுகிலையென்க. (ருக)

54. பரசம யத்தர் பணிதெய்வ மாயுநிற் பாய்பிரமன்
சிரசமை யத்த மயிலையீ லீச சிலம்புதவும்
இரசமை யத்த ரத்துமை யோடும்வந் தித்தனுபங்
குரசமை யத்தப யந்தமி யேற்குக் கொடுத்தருளே.

(ரு - னர.) பிரமன் சிரசு அமை அத்த - பிரமகபாலம் பொருந்திய திருக்கரத்தை உடையாய்; சிரசு: “சிரசுமலை கன மேவுகண்ட சரமார் மிலணி” (சிவரூ. பசாசு. 9.) சிலம்பு - இமயமலை. இரச மயத்து அதரம்; இரசம் - தேன். தனு பங்குரசமையத்து - சரீரம் கேட்டை அடையும் சமயத்தில்; பங்குரம் - கேடு. வந்து தமிழேற்கு அபயங்கொடுத்தருள். (ருச)

55. கொடுங்கால னுங்குன்ற மோதினர்மாயங் கொண்டு

[விண்ணோர்

நடுங்கால னுங்கும் பிரானார் மயிலையி னங்கைநின்கண்
அடுங்கால னுங்குமென் காதல்கண் டன்பி னணைந்ததனால்
நெடுங்கால னுங்குல மும்வாழி யாயமு நீயுநன்கே.

(கு - னர.) காலனும் குன்றமோதினர் ; மோதினர் - உதைத் தருளினார். காலனையுதைத்த திருத்தலமாகிய திருக்கடவூர் வீரட்டம் இந்தத்தலத்தின் எல்லைக்குள் உள்ளது. நடுங்கு ஆலம் நுங்கும் பிரானார் - நடுங்குவதற்குக் காரணமாகிய விடத்தை உண்டருளிய வள்ளல். நங்கை : விளி. நின்கண் அடுங்கால் - உனது விழி என்னைவருத்தும்காலத்தில். அனுங்கும் - கவலை யுற்ற. நெடுங்காலம் நுங்குலமும் ஆயமும் நீயும் நன்கு வாழி.

இது தலைவன் தலைவியை வாழ்த்தல்.

(ருரு)

56. நன்கொடிச் சிக்கை யருந்தரி சேய்க்குற்ற நாகவல்லி
மென்கொடிச் சிக்கை விடுக்கு மயிலை விமலர்வெற்பில்
என்கொடிச் சிக்கை புரிந்தாய் தினையுண் டிலையுடுக்கும்
புன்கொடிச் சிக்கைய நின்போல் பவர்க்கிது பொற்பலவே.

(கு - னர.) இக்கை நன்கு ஓடிச்சு அருந்து அரி - கரும்பை நன்றாக ஓடித்து உண்ணும் ருரங்கு. சேய்க்கு - தன் குட்டிக்கு. நாகவல்லி மென்கொடிச் சிக்கை - வெற்றிலைக் கொடியாலுண்டாகிய பின்னலை. என்கொடி இச்சிக்கை புரிந்தாய் - எதைக்கொண்டு இச்சித்தல் செய்தாய்? கொடிச் சிக்கு - கொடிச்சியை ; உருபு மயக்கம் ; கொடிச்சி - குறிஞ்சி நிலமகளாகிய தலைவி. என்கொடி கொடிச்சியை இச்சிக்கை புரிந்தாய். பொற்பு - அழகு.

இது பாங்கி குலமுறை கிளத்தல்.

(ருக)

57. பொற்பங் கணைய வழல்பெயுந் திங்களற் போதெனக்கோர்
கற்பங் கணையடங் காகட லென்று கலுமுமிக்கின்
முற்பங் கணைய மொழியாண் மயிலை மொழியனமே
வெற்பங் கணையமர் பங்கார் மயிலையில் வித்தகர்க்கே.

(கு - னர.) பொற்பு அங்கம் நையத் திங்கள் அழலைப்பெய்யும். அல் போது - இரப்பொழுதானது. அற்போதெனக்கோர் கற்பம் : “நீடிலையாறுக மென்பாள்” (80.) கற்பம் - பிரமன் வாழ்நாள். கணை - கணைத்தல் ; முழங்குதல். கடல் கணைத்தல் அடங்காது. அடங்கா : தொகுத்தல். இக்கின் முன்பங்கு அணைய - கரும்பிலுடைய அடிப்பாகத்தை ஒத்த ; “கருப்புக் கான்மட்டுந் தின்றாலெனநின்ற கண்ணப்பன்” (தனிப்பாடல்.) வெற்பு அங்கணை - பார்வதி தேவியார்.

அனமே வித்தகர்க்கு இவள்மயிலை மொழி.

இஃது அன்னத்துது.

(ருஎ)

58. தகர மருக்குழ லாண்மதன் போர்க்கன்றித் தாயர்வசை
பகர் மருக்கு மயர்வெய்து மோபல கோபுரத்தின்
சிகர மருக்கன் பதந்தொட வோங்குந் திருமயிலை
நகர மருக்க மொசிக்குந் தனத்துமை நாயகனே.

(கு - னர.) தகரம் - மயிர்ச்சாந்து. வசைபகர் தாயர் அமருக்கும்*
அயர்வு எய்துமோ-வருத்தம் அடைவாளோ. அருக்கன்பதம் - சூரியனுடைய
பதத்தை. சிகரம் ஓங்கும். உக்கம் ஒசிக்கும் - இடையை மெலியச்
செய்யும்.

நகர் அமர் நாயகனே அயர்வெய்துமோவென முடிக்க.

இது பாங்கி கூற்று.

(குஅ)

59. நாயக மானக ரங்களுக் கம்புய நாயகிக்குத்
தாயக மானக மேழுதற் பல்லியஞ் சார்ந்ததென்றும்
தூயக மான கனகா விரிநதி சூழ்ந்ததுமாற்
சாயக மானக வில்லார் மயிலைத் தனிநகரே.

(கு - னர.) நகரங்களுக்கு நாயகமால்; ஆல்: அசை. அம்புயநாயகி -
திருமகள். தாயகம் - இருப்பிடம்; தாய் அகம் - தாய்வீடுமாம். ஆனகம் -
ஒருவகை முரசு. தூய கம் ஆன - புனிதத்தை உடைய தீர்த்தமான. மால்
சாயகம். மாறகம் வில்லார் - திருமாலாகிய அம்பையும் பெரிய மேருமலை
யாகிய வில்லையும் உடையார்.

மயிலைத் தனிநகர் நாயகம், தாயகம், சார்ந்தது, சூழ்ந்ததென்க. (குக)

60. தனத்துக்க மைந்தகண் வெந்நீர்க் குளியுந் தலைவரெங்கை
இனத்துக்க மைந்தமை யுள்ளமு நீங்கல வெண்கணனைச்
சினத்துக்க மைந்தல செய்தார் மயிலைச் சிலம்பிடத்தென்
மனத்துக்க மைந்தநின் னோடும் பிறந்து வளர்கின்றதே.

(கு - னர.) தனத்துக்கு அமைந்த. கண்வெந்நீர்க்குளி - இடைவிடாது
அழுவதால் உண்டாகும் வெம்மையையுடைய கண்ணீரால் முழுகுதல். துய
ரால் உண்டாகும் கண்ணீர் வெம்மையையுடையதென்பது இங்கே அறியத்
தக்கது; “இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி” (குறுந்தொகை), “எனது
விழி வேகவதி நீரை விலக்கிலார்” (கச்சி ஆவந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதுது.
251.) தனத்துக் கமைந்தகண் வெந்நீர்க்குளி: “கணீரிந்கொங்கை நனையா”
(52.) எங்கையென்றது பரத்தையை. இனத்து - இனத்தின் திறத்தில்.
கமைந்து அமை உள்ளமும் - பொறுத்து அமைந்திருக்கின்ற என் உள்ள
மும். குளியும் உள்ளமும் நீங்கல. எண்கணன் - பிரமன்; பிரமனை எண்
கண்ணென்றல் மடபு; “எண்கணனைக் குட்டியகுட் டெங்கேனும் பட்டதோ”
(சிவஞான வஹ்னார்.) சினத்து - கோடித்து; வலித்தல்விசாரம்; சினத்தின
லெனினும் பொருந்தும். கம் ஐந்து அல - தலை ஐந்து அல்லனவாக; நான்காக

என்றபடி ; “ போதிடனஞ்ச முகந்தமி லொன்றை யீர்ந்திடுமேந்தல் ” (68.)
மனத்துக்கம் வளர்கின்றதென இயையும். மைந்த ; விளி.

இது பாலனைப் பழித்தல்.

(க0)

61. வளமலி னந்த வனமயி லைப்பரன் மார்க்கண்டனை
உளமலி னந்தக னீர்ப்பவென் றேன்வெற்பி லும்பர்தந்தா
வளமலி னந்த முறினும்பொய் யாததென் வாய்மைநின்றுந்
தளமலி னந்தவ ளஞ்சாரி னுந்தவி ரேனினையே.

(கு - னர.) வளம் மலி நந்தவனம். உள்ள மல்லின் அந்தகன் ஈர்ப்ப -
தனக்குரிய மற்றோரால் யமன் இழுக்க. உம்பர் தந்தாவளம் அல்லின்
அந்தம் உறினும் - தேவர்களுடைய யானையாகிய ஐராவதம் இருளின்
இயல்பை அடைந்தாலும். நின்குந்தள மலினம் தவளம் சாரினும் - நின்
கூந்தலின் கருமை வெண்ணிறத்தை யடைந்தாலும் ; மலினம் - கருமை.

இது தலைவன் பிரியேனென்றல்.

(கக)

62. நினையா வருந்துய ரெய்தியெப் போதுங்க ணீரிற்கொங்கை
நனையா வருந்துமிந் நங்கைதன் சோகமுன் னல்வரத்தால்
தனையா வருந்துதி செய்யநின் றேன்வயற் றண்கரும்பைச்
சினையா வருந்து மயிலைவெற் பாவின்று தீர்ந்ததுவே.

(கு - னர.) நினையா - நினைந்து. அரு துயர் எய்தி. நனையா - நனைத்து.
உன் நல்ல வரத்தால் - உன்னுடைய நல்லவரவினால் ; வரத்து - வரவு ;
“ சூழ்வரத் தோவருமென்று பாடமோதி ஊர்காக்குமினையர் ஊரைச்சூழ்
வரும் வரவும் இனி ஒழியுமென்றுரைப்பாருமுளர் ” (கிழ். 212, பேர்.);
“ இவண்வரத்தை விட்டனர் ” (அழகர் கலம்பகம்.) யாவரும் தன்னைத் துதி
செய்ய. சினை ஆகருப்பத்தைபுடைய பசுவானது. ஆ கரும்பை அருந்தும்.
உன் நல்வரத்தால் நங்கைமீன் சோகம் தீர்ந்தது.

இது பாங்கி கூற்று.

(கஉ)

63. தீர்த்தன மாதங்க மாய்த்தோன் மயிலைச் சிலம்பிற்பொன்னை
வார்த்தன மாதங்க நந்தமங் கத்துற மார்பிலவர்
ஏர்த்தன மாதங்க வெற்பு டுருவ விருகையின்
கார்த்தன மாதங்க மேதரு மாலின் நகற்றினமே.

(கு - னர.) தீர்த்தன் - பரிசுத்தர். அ மாதங்கம் மாய்த்தோன் ; அ; நெஞ்
சறிகட்டு ; மாதங்கம் - யாணை. பொன்னைவார்த்து அன்ன மாது அங்கம்
நந்தம் அங்கத்து உற. ஏர் தனம் மா தங்க வேற்பு - அழகிய நகில்களாகிய
பெரிய மேருமலைகள். இருகையின் நன்கு ஆர்த்தனம் ; ஆர்த்தல் - கட்டுதல்.
ஆதங்கமே தரும் மால் - துன்பத்தையே தரும் மயக்கத்தை.

இது தலைவன் தன்னுள் மகிழ்தல்.

(கக)

64. அகலாக வம்புரி முப்புரத் தோரை யடுவதுதம்
நகலாக வம்புவித் தேராதி யுத்தசன் னாகமெலாம்
மிகலாக வம்புனைர் துட்கும் புடிவென்ற வீரருக்குப்
புகலாக வம்புயச் செய்கூழ் மயிலைப் புரமென்பரே.

(கு - று.) அகல் ஆகவம் புரி; ஆகவம் - யுத்தம். அடுவது தம் நகல் ஆக - கொல்லும் கருவி தம்முடைய புன்னகையேயாக. யுத்த சன்னாகம் - போருக்குரிய கவசம்; இங்கே போருக்குரிய கருவிகள். மிக - பயனற்றுத் தோன்ற. லாகவம் புனைந்து - லகுத்தன்மையை மேற்கொண்டு. புகல் - எழுந்தருளியிருக்கும் இடம். ஆக : இடைச்சொல்.

வீரருக்கு மயிலைப்புரம் புகல் என்பர்.

(கச)

65. என்பர வத்தணி பூண்டார் கவுரி யெழின்மயிலாய்
முன்பர வத்தர் மயிலைக்கு நான்செலு முன்வலவா
வன்பர வத்தண் முகிலேகு மேலந்த வஞ்சியுநம்
அன்பர வத்தகர்கொ லென்றெண்ணி நெஞ்சுநொந்

[தஞ்சுறுமே.

(கு - று.) என்பு அரவத்து அணி - எலும்பையும் பாம்பாகிய ஆபரணத்தையும். கவுரி எழில் மயிலாய் முன் பரவு அத்தர் : பரவுதல் - துதித்தல். வலவா - தேர்ப்பாகனே. வன்பு அரவம் - வலிய இடியோசையை யுடைய. வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற தலைவி. நம் அன்பர் அவத்தர் கொல்; அவத்தர் - பொய்யர்; அவத்தம் = அபத்தம்.

தேரை விரைவிற செலுத்துகவென்று குறிப்பித்தபடி.

இது தலைவன் பாகனெடு கூறல்.

(கரு)

66. அஞ்சுகந் தங்குல மென்றெய்து நீவிரிங் காயலென்றால்
நஞ்சுகந் தங்குழை தோய்விழி கண்டுழை நண்ணுறுமால்
விஞ்சுகந் தங்குல வுங்கா'மயிலை விமலர் வெற்பில்
* நெஞ்சுகந் தங்குறை நீர்புனங் காக்கின்ற நீதிநன்றே.

(கு - று.) அம் சுகம் - அழகிய கிளிகள். இங்கு ஆயல் என்றால் சுகம் தம் குலம் என்று எய்தும்; ஆயல் - திணைப்புனத்தில் கிளிகளை ஓட்டுவதோர் ஓசை; இஃது ஆயோவெனவும் வழங்கும். நஞ்சு உகந்து - விஷத்தின் தன்மையை மேற்கொண்டு. அம் குழைதோய் விழியைக் கண்டு. உழை - மான். விஞ்சு கந்தம் - மிக்க நறுமணம். நெஞ்சு உகந்து அங்கு உறை; அங்கு - பரணில்; உகந்து - விரும்பி; “அஞ்சமுகந்த” (68.) நீதி - முறை. இது தலைவன் கூற்று.

(கசு)

67. நீதி னடந்தமை வுற்றநற் றுபதர் நெஞ்சுறையோன்
ஆதி னடந்தமி லான்மயி லைப்பர னன்றுமன்றுள்
கோதி னடந்தக வாடினன் வெற்பினிற் கூர்விழிதோய்
காதி னடந்த கடுங்காம வெள்ளங் கடக்கரிதே.

(கு - ஐர.) நீதி நடந்து /- நன்னெறியில் நடந்து. அமைவுற்ற - அடங்கிய. தாபதர் - தவத்தையுடையோர். தாபதர் நெஞ்சுறைவோன் : “நித்த ரகங்கை தவமறு பத்தி நிறைந்திடுசை வத்தரகம்” (7.) ஆதி நடு அந்தம் இல்லான். அன்று - அம்பிகை மயில் வடிவம் நீங்கப்பெற்ற அக் காலத்தில். மன்றுள் - சபையில். கோது இல் நடம் - குற்றமற்ற தாண்டவத்தை. காதினள் தந்த.

இது தலைவன் பாங்கினைநோக்கிக் கூறல். (சுள)

68. கடனஞ் சமுகந்த கண்டனுங் காமனைக் காய்ந்தவனும்
நடனஞ் சமுகந் தருக்குறச் செய்திடு நாதனும்போ
திடனஞ் சமுகந் தமிலொன்றை யீர்ந்திடு மேந்தலும்பார்ப்
புடனஞ் சமுகந்த செய்குழ் மயிலை யுறையரனே.

(கு - ஐர.) கடல் நஞ்சம் - கடலிற்றேன்றிய நஞ்சத்தை. முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட. நடனம் - தாண்டவத்தை. சமுகம் - தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கூட்டங்கள். போது இடன் அஞ்ச - தாமரை மலரை இடமாகப் பெற்ற பிரமதேவர் அஞ்சும்படி. பார்ப்புடன் அஞ்சம் உகந்த - குஞ்சுகளோடும் அன்னப்பறவை விரும்பித் தங்கிய. (சுஅ)

69. அரவா ரலங்க லணிந்தோன் மயிலை யமலனுதற்
ப்ரவா ரலங்க ணுடையோன் வரையினுன் பக்கவினி
விரவா ரலங்கவர் செல்கவெற் பாபகல் வெம்பலராற்
குரவா ரலங்கரித் துக்கொள்வர் றீயக் குறியறிந்தே.

(கு - ஐர.) அரவு ஆர் அலங்கல் அணிந்தோன்; ஆர் - ஆத்தி. நுதல் பரவு ஆரல் அம் கண் உடையான்; ஆரல் - நெருப்பு. உன்பக்கல் - உன்னிடத்தே. அலங்கு அவர் விரவார்; அவர் என்றது தாய் முதலியோரை. வெம்பு அலரால் - விரும்பப்படுகின்ற பூக்களாலே; “வெம்புங் கதிரிற் கூடருந் திருமுர்த்தி” (கீவக. 2, ந.) குரவார் - குரவமரம். அக்குறியறிந்து செல்க. பூத்த குராவையுடையவிடத்திற் செல்கவென்றபடி.

இது பகற்குறி : பாங்கி தலைவனுக்குக் குறியிடங் கூறல். (சுக)

70. குறியம ருங்கர வல்குற் கருங்குழற் கொவ்வைச் செவ்வாய்ச்
செறியம ருங்கர வுங்கவர் கண்ணியைத் தென்மயிலை
மறியம ருங்கர வள்ளல்வெற் பாவரை வாயெமதூர்
அறியம ருங்கர வம்பல வார்ப்ப வறுகணிந்தே.

(கு - ஐர.) குறிய மருங்கு - சிறிய இடையையும். அமரும் கரவும் கவர்கண் - சண்டையையும் கள்ளத்தையும் கவருகின்ற விழிகள்; அமரும்... கவர்கண் : “பேரம ருந்துங்கண்” (39.) மறி - மான். எமது ஊர் அறியக் கண்ணியை வரைவாய். மருங்கு - பக்கத்தே. அரவம் பல ஆர்ப்ப - பல வகையான முழக்கத்தை உடைய வாத்தியங்கள் முழங்க. அறுகு - மங்கலத் திரவியங்களுள் ஒன்று. அணிந்து வரைவாய். அறுகணிந்து வரைதல் : “உரிமையிற் பாடித் திருமணப் பந்தருள், அமரர் முன்புகுந் தறுகு சாத்தி”

(சோயிநாந்மணி. 4 : 20-21); “ஆனிரை யலரு மறுகையுஞ் செரீஇ”
(பெருங்கதை.)

இது பாங்கி தலைவனை விரைந்து வரைந்துகொள்கென்றல். (எ0)

71. அறுவத னந்தடங் கையா றிரண்டுடை யையற்கையன்
பறுவத னந்தனை பாகன் மயிலைப் பரமன்வெற்பிற்
சிறுவத னந்தரு வேன்சொல்க யானிந்தச் சென்மத்திலோ
உறுவத னந்தர சன்மத்தி லோவன்ப ரோடினியே.

(கு - னர.) அறுவதனம் - ஆறுமுகம். ஆறிரண்டு தடம் கை உடைய
ஐயற்கு - முறுக்கடவுளுக்கு. பறுவத னந்தனை - மலையின் மகளாகிய உமா
தேவியார். சிறுவ - குழந்தாய். தனம் தருவேன் - பால் கொடுப்பேன்;
தனம் : ஆகு பெயர். அனந்தர சன்மம் - பின்வரும் பிறவி.

அன்பரோடு உறுவது இந்தச் சன்மத்திலோ அனந்தர சன்மத்திலோ
சொல்க.

இது பாலனை நோக்கிப் பகருதல். (எ1)

72. ஓடம் படவட ருங்கட லேவடி வுற்றுரவாற்
ரோடம் படவட நேள்வரி கூர்தடத் தூர்வனையே
நீடம் படவடம் பேமயி லைப்பர னெய்தலில்வேள்
நீடம் படவட கால்வந்து மன்பர் நினைந்திலரே.

(கு - னர.) ஓடம் - ஓடமும். படவு - படகும்; “சரக்கோ டங்கங் குலை
படவே தருமோ வங்கங் குலைபடவே” (அழகர் கலம்பகம்.) ஆற்று ஓடு அம்
பட; அம் பட - நீர் படுதலினால். வடம் நேர் வரி கூர் தடத்து ஊர் - தேர்
வடத்தை ஒத்த வரிகள் மிக்க கரைகளில் ஊர்ந்து செல்கின்ற. வனையே -
சங்கமே. நீடம் படு அ அடம்பே - பறவைக் கூடுகள் பொருந்திய அழகிய
அடம்புகளே. வேள் நீடு அம்பு அட - மன்மதனுடைய நீடிய பாணங்கள்
வருந்தும்படி. வடகால் - வடகாற்று.

இது காமிக்க கழிபடர்களினி. (எ2)

73. இலவும ருங்கற் பகற்காத்த கிள்ளையொத் தேன்கமுகும்
பலவும ருங்கற் பகநேர் மயிலைப் பரமன்வெற்பிற்
குலவும ருங்கற் பமின்னேரின் போலென் குறைமறுத்துச்
சொலவும ருங்கற் பரேன்மட லூரத் துணிவனின்றே.

(கு - னர.) இலவு மருங்கு - இலவமரத்தினிடத்தே. அல் பகல் காத்த
கிள்ளை - இரவும் பகலும் காத்தகிளியை; இலவுகாத்த கிளியானேனென்ப
தொரு பழமொழி. அரிய கற்பகமரத்தைக் கமுகும் பலவும் ஒக்கும் மயிலை.
அற்பம் மருங்கு - சிறிய இடையை உடைய. என் குறையை. உமரும் -
உன்னைச் சார்ந்தவர்களும். மறுத்துச் சொல்ல உமருங் கற்பரேல் என
இயைக்க.

இது தலைவன் மடலேறுவேனென்றல்.

(எ3)

74. இன்றே னலம்புனத் தேந்திழை யைக்கண் டிடாமலயர்
கின்றே னலம்புரை கேட்டிலிர் போலுங் கிளத்துதிர்கா
மென்றே னலம்புகுஞ் சால்பாய் மயிலைமெய் யன்வரைமான்
கன்றே னலம்புகு குன்றே யவர்சென்ற காணெறியே.

(கு - னா.) இன்று ஏனல் அம் புனத்து; ஏனலம்புனம்-திணைக்கொல்லை.
அயர்கின்றேன்-வருந்துகின்றேனுடைய. அலம்பு உரை-கூறுகின்ற சொற்
களை. கிளத்துதிர்-சொல்லிராக. கா மெல் தேன் - சோலையிலிருந்து ஒழுகு
கின்ற மெல்லிய தேனானது. அலம்பு கு சால் பாய்-கலப்பைபுகும் சால்
வழியே பாய்கின்ற, மான் கன்றே. நல் அம்பு உரு குன்றே - நல்ல
அருவிநீர் விழுகின்ற குன்றுகளே; “இலங்கு மருவித்து...மலை” (கவி.);
அம்பு - நீர். அவர் என்றது தலைவியை. (காண்நெறியைக் கிளத்துதிர்.
இது தலைவன் தலைவியிலிடம் நோக்கி அழுங்கல். (எச)

75. கான்கண் டகமயிர் கோத்திர்ப்ப வெம்பரல் கால்பொதுப்ப்
வான்கண்டகனனெனத்தோன்றருக்கன்மெய்வார்ட்ட
வெங்கள்

மான்கண் டகனொரு வன்பின் சுரஞ்சென்ற வாதையெவர்
தான்கண் டகநலி யார்மயி லைப்புளி தன்வரைக்கே.

(கு - னா.) கண்டகம் - முட்கள். மயிரை ஈர்ப்ப; ஈர்ப்ப - இழுக்க.
பரல் - பருக்கைக்கல். பொதுப்ப - துளைக்க. வான்கண் தகனனென -
ஆகாயத்தில் அக்கினியைப்போல். அருக்கன் - சூரியன். எங்கள்மான் -
எங்களுடைய மான்போன்ற விழியையுடைய மகளானவள். கண்டகன்
ஒருவன் பின் - கொடியவன் ஒருவன் பின்னே. வாதை=பாதை - வருத்தம்.
எவர்கண்டு அகம் நலியார். தான்; அசைநிலை.
இது சுரத்திடைச் செவிவித்தாய் இரங்கல். (எரு)

76. கேதப் படுகை மதியழற் கன்றிக் கெடுமதனன்
போதப் படுகை பொறுத்துய்யு மோகொன்றைப்
போதருள்வாய்
சீதப் படுகையிக் கோங்கு மயிலைநந் தேவமிக்கென்
ரோதப் படுகை வலியமன் பர்க்கரு ளுத்தமனே.

(கு - னா.) கேதப் படுகை - துன்பப்படுதல். மதி அழற்கு - நிலாவாகிய
நெருப்பினால்; அழற்கு : உருபுமயக்கம். மதி அழற்குக் கேதப்படுகை
அன்றி. போது அப்பு அடுகை - மலராகிய பாணம் வருத்துதலை; போது-
மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு; “சுருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்களை
துவ” (மணிமேகலை) படுகையில் இக்கு ஒங்கும்; இக்கு - கரும்பு. மிக்கு
என்று ஒதப்படு கைவலியம் - மிக்கதென்று தூல்களாம் சொல்லப்படும்
முத்தியை; மிக்கு : மிக்கதென்பதன் விகாரம். (எக)

77. உத்த மனத்தி னணிதிகழ் தாமரை யோடைகளில்
 நித்த மனத்தின நீங்கா மயிலை நிமலன்றன்பால்
 வைத்த மனத்தினன் மாதவ ருற்பவ மாற்றிவிதி
 அத்த மனத்தி னழியாப் பதம்பெற் றமர்வரன்றே.

(ரு - னர.) உத்தமன். நத்தின் அணி - சங்கத்தின் வரிசைகள். நித்தம் அனத்து இனம் நீங்கா - தினமும் அன்னப்பறவையின் கூட்டம் விலகாத. நல் மனத்தின் மாதவர் ; எழுவாய். உற்பவம்-பிறவி. விதி அத்தமனத்தின் - பிரம தேவருடைய அழிவு காலத்திலும். அழியாப் பதம் - சிவபதம். மாதவர் அமர்வர். அன்று, ஏ : அசை. (எஎ)

78. அமரா வதியபி ராமமு நேரி லணிமயிலை
 அமரா வதியரன் வெற்பிலிங் காறலைப் போருமரேல்
 அமரா வதியல் பலவேயன் றேன்மண் ணவர்முதலா
 அமரா வதியரி லென்னோ டெதிர்ப்பவ ராளுரே.

(ரு - னர.) அமராவதி அபிராமமும் - சுவர்க்க நகரத்தின் அழகும். மயிலை அமரா வதி-மாயூரத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற. இங்கு ஆறு அலைப்போர் - இவ்வழியில் அலைத்தற்கு வந்தோர். உமரேல்-உன்னைச் சார்ந்தவராயின். அமராவது இயல்பு அலவே-சண்டை செய்தற்குரிய தன்று. அமர அவதியரில் - மேல் எல்லையாக உள்ளவர்கள் யாவரிலும் ; அமர - முற்றும் ; “ அமர வரம்பயில் கான்போ யிறந்தனர் ” (திருவரங்கத் தந்தாதி.) அவதி - எல்லை.

இது தலைவன் தலைவியை விடுத்தல்.

(எஅ)

79. ஆர்க்கணி தானம் புலியோ டணியு மரன்மயிலை
 ஊர்க்கணி தானந் தனத்திடை நைத் லொழிமனனே
 பார்க்கணி தானம் பதியென் றறியும் படியுமியர்
 கூர்க்கணி தான முரைப்பது போலிமை கூடுமன்றே.

(ரு - னர.) ஆர் கண்ணி - ஆத்திமாலையை. தான் : அசை. மயிலை ஊர்க்கு அண்ணிது ஆம் நந்தனத்திடை ; அண்ணிது - அருகில் உள்ளது ; நந்தனம் - சோலை. பார்க்கண் இதால் நம் பதி என்று அறியும் படியும் - பூமியின்கண் இதுதான் நம்முடைய இடம் என்று தாங்கள் படிந்திரா நின் மன ; இதால் ; ஆல் : அசை. இவர் கூர்க்கண் - இம்மங்கையருடைய கூர்மையாகிய கண்கள். நிதானம் - நிச்சயம்.

இது துணிவு.

(எஆ)

80. கூடலை யாறு முடையாய் மயிலையிற் கோயில்கொண்டோய்
 பீடலை யாறு படருஞ் சடில பெருமயலாள்
 நீடலை யாறுக மென்பா னுணவையு நீத்தனனான்
 ஊடலை யாறுக வொண்டொடி யோடும்வந் தொன்றுகவே.

(கு - ஐர.) கூடல் ஐயாறும் உடையாய்; கூடல் - மதுரை. பிடு - பெருமை. அலை ஆறு படரும். சடில் - சடையை யுடையாய். மயலாள் - மயக்கத்தை உடைய தலைவி. நீடு அல்ல - நீடிய இராப்பொழுதை. ஆறு உகம் என்பாள்; உகம் - யுகம்; “இற்றை நீடிவொன் றஞ்சுகம்” (திருவேங்கடத் தந்தாதி); “கங்குற் போது குவாலுகமே” (திருவரங்கக் கலம்பகம்.) உணவையும் நீத்தனள் : இது பசியட நின்றவென்னும் மெய்ப்பாடு. உன் ஊடலை - உனது பிணக்கை.

இது பாங்கி தலைவனுக்குத் தலைவியின் காமமிசைதியை உரைத்தல்.(அ0)

81. ஒன்று திருக்கு மனத்தா ரிடைகடை யூழியினும்
பொன்று திருக்கும ரன்றனைக் காயுமெப் போதுமியல்
குன்று திருக்கு முடிமீ திருக்குங் கொழுந்தளிர்க்கும்
மென்று திருக்கு மலர்க்கா மயிலையின் மெய்ப்பெருளே.

(கு - ஐர.) திருக்கு மனத்தாரிடை ஒன்று; ஒன்று - பொருந்தாது; ஒன்றுதென்பதன் விகாரம். பொன்று - அழியாது; பொன்றுதென்பதன் விகாரம். திரு குமரன் தனை - திருமகளின் புதல்வனாகிய மன்மதனை. இயல்குன்றுது - தன்மை குறையாது. இருக்கு முடி - வேதத்தின் முடி; உபநிடதம். இருக்கு முடிமீதிற்கும்: “நித்த ரகம்...நான்மறை மத்தகமே”, “வேதாக மத்தந்த மேவுமத்தா” என்றார் முன்னும்: 7, 12. மென் தாது இருக்கும்; தாது - மகரந்தம். கா - சோலை.

மயிலையின் மெய்ப்பொருள் ஒன்றுது, பொன்றுது, காயும், குன்றுது, இருக்குமென முடிக்க. (அக)

82. மெய்வாம னற்குன் றரிவைக்கு மாழி மிகவுமன்பு
செய்வாம னற்குங் கொடுத்தோன் மயிலையிற் றேமொழி
பெய்வாம னற்குன்ற வென்னுதல்போலும் பெருமயலால்
நய்வாம னற்குன் புணர்ச்சியெய் தாதென்று நான்
சொல்வதே.

(கு - ஐர.) மெய்வாமம் நல் குன்று அரிவைக்கும் - திருமேனியின் இடப்பாகத்தை உமாதேவியாருக்கும். ஆழி - சக்கரத்தை. வாமனற்கும் - திருமாலுக்கும். தேமொழி: விளி. அனல் குன்ற நெய் பெய்வாம் என்னுதல் போலும்; “நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றல்” (குறங், 1148.) நைவா மென்றது எதுகைநோக்கி நய்வாமெனப் போலியாயிற்று. நைவாம் மனற்கு - நைதலையுடைய மன்னனுக்கு. நான் சொல்வது பெய்வாமென்னுதல் போலும்.

இது பாங்கி கூற்று. (அஉ)

83. நானத் திலகத்தி நங்குடிப் பேதையொர் நாயகன்பின்
கானத் திலகத்தி னீங்கிவந் தாள்செலக் கண்டதுண்டோ
தானத் திலகத்தி வென்றார் மயிலைத் தடஞ்சிலம்பின்
மானத் திலகத்தி யன்போன்முக் கோல்கொண்ட மாதவரே.

(கு - னீர.) நானத் திலகத்தி - கத்தூரிப் பொட்டையணிந்தவள். அகத்தின் நீங்கிக் கானத்தில் வந்தாள் ; அகம் - வீடு. தானத்து இலகு அத்தி - மதத்தால் விளங்குகின்ற யானையை. மானத்தில் - பெருமையில். முக்கோல் கொண்ட மாதவர் - திரிதண்ட சந்நியாசிகள்.

இது செவிலி முக்கோற்பகவரை வினாது. (அக)

84. மாதிடத் தானந்த தகன்வீழ மோதினன் மாமயிலை
மூதிடத் தானந்த நாதன் பொருப்பின் முதுமறையோய்
சோதிடத் தானந் தவிப்பாறச் சொல்லுக சுற்றுமலர்
ஓதிடத் தானந்த மீளியின் போயின ளொன்றிடவே.

(கு - னீர.) மாதா இடத்தான். அந்தகன் - யமன். மூதிடம் - பழமை யான இடம். மூதிடத்து ஆனந்த நாதன். நம் தவிப்பு ஆறச் சோதிடத் தாற் சொல்லுக. அலர் - பழமொழியை. தானென்றது தலைவியை. மீளி - பாலை நிலத் தலைவன்.

மறையோய் ஒன்றிட ஓதுக.

இது சோதிடங் கேட்டல்.

(அச)

85. இடங்கிடை யாகுயந் தீட்டக் கிழிதனி லேந்திழையின்
நுடங்கிடை யாகுவ தில்லைநின் றூரி நுதிபெரிதால்
விடங்கிடை யாகு மிடற்றூர்க் கிதுவென மெய்யார்மகச்
சடங்கிடை யாகுதி பெய்யு மயிலைத் தலத்தன்பனே.

(கு - னீர.) குயம் தீட்ட கிழிதனில் இடம் கிடையா; குயம் - தனம் ; கிழி - துணி, படம். தூரி - எழுதுகோல் ; தூரிகை யென்பதன் கடைக் குறை. விடம் - விஷம். கிடை - கிடத்தல். சடங்கு - வைதிகக்கிரியை ; காணவென்பர்.

இது பாங்கி எழுதரிதென்றல்.

(அரு)

86 அன்புடைக் கும்ப முனிபூசை கொண்டவ ரன்பருற்ற
துன்புடைக் கும்பர னார்தென் மயிலைநந் தோகையினைத்
தன்புடைக் கும்ப முலைபொரச் சேர்த்துத் தனதுகைவேல்
வன்புடைக் கும்பலை மாய்வித்த வேந்தை மறுப்பதன்றே.

(கு - னீர.) கும்பமுனி - அகத்திய முனிவர். தன்பு உடைக்கும் பரனார். தன் புடை - தன்னிடத்தே. கும்பம் - யானைமத்தகம். கும்ப முலை : "கரிக்கும்ப மென்னுந் தனக்கங்கை" (22.) தோகையினைத் தன்புடைச் சேர்த்து. வன்புடைக்கு - வலியுக்குத்திற்கு. உம்பலை - யானையை. வேல் வன்புடைக்கும் மலை மாய்வித்த ; யானையைக்குத்துதற்கு வேல் உரியது ; "கைவேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா நகும்" (குறள். 774.) மறுப்பது அன்று-மறுத்தல் தகுதி அன்று.

இது பாங்கி களிற்றுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடு நிற்றல். (அக)

87. மறுகுத லைக்கணி கம்பிரி யாது மனங்கிள்ளை தான்
பெறுகுத லைக்கணி தம்பிற வாது பிறைமதியோ
தெறுகுத லைக்கணி வாய்க்கால் பெருகுந் திருமயிலை
அறுகுத லைக்கணி வார்க்கெளி யேன்குறை யார்சொல்வரே.

(கு - னர.) கணிகம் - கணிகப்பொழுது. மனம் மறுகுதலைப் பிரியாது. குதலைக்கண் இதம் பிறவாது; இதம் - இன்பம். தெறுகுது - வருத்துகின்றது; இது தெறுகின்ற தென்பதன் மருஉ; " ஏங்குதே நெஞ்சமையோ " (தாயுமானவர் பாடல்) என்பதுபோல. கணி வாய்க்கால் = கண்ணிவாய்க்கால் - சிறிய வாய்க்கால். தலைக்கு அறுகு அணிவார்க்கு.

இது தலைவி இரங்கல்.

(அஎ)

88. ஆரம் பரவும் புனைதென் மயிலையி லத்தரையெந்
நேரம் பரவு மனமே நெறிநட நித்திலங்கள்
தீரம் பரவுந் திருக்கா விரிபடி தீருதியாந்
காரம் பரவுப காரஞ்செ யென்பய்ங் காலனுக்கே.

(கு - னர.) ஆர் அம்பு அரவும் - ஆத்திப்பூவையும் கங்கையையும் பாம்பினையும். எந்நேரமும் பரவு; பரவுதல் - துதித்தல். நெறி நட - நல்லவழியிலே நடப்பாய். தீரம் - கரை. ஆங்காரம் தீருதி. பர உபகாரம் செய்; பரவுபகாரம்: தமிழ் முடிபு.

(அஅ)

89. காலா னலங்கலை மாமதி பெய்யமெய் கன்றிமதன்
கோலா னலங்கலை யுந்தமி யேற்களை கூற்றுவன்காண்
குலா னலங்கலை நீர்மலர் மேய்வயல் சூழ்மயிலை
மேலா னலங்கலை மின்னே கொணர்தி விரைந்தெழுந்தே.

(கு - னர.) காலானலம் = கால அனலம் - ஊழித்தீயை; கால்ம் - முடிவு. மதன் கோலால் நலம் கலையும் தமிழேற்கு; கோல் - அம்பு. அனை - படுக்கை. குல் ஆன் - கர்ப்பத்தை உடைய பசு. அலங்கு அலை - அசைகின்ற அலையையுடைய. மயிலை மேலான் - மயிலையில் எழுந்தருளிய சிவ பெருமானது. மின்னே யென்றது பாங்கியை.

இது தலைவி பாங்கியைத் தூது விடல்.

(அஆ)

90. எழுமா தவனிக ராழியை நாளு மிரந்துபதந்
தொழுமா தவனிடை வைத்தோன் மயிலையிற் றுன்னிநெறி
கெழுமா தவனிலை நின்றற்கு மன்றல் கிளர்கமலச்
செழுமா தவனி கலைமாது மூவருந் தேவியரே.

(கு - னர.) எழும் ஆதவன் நிகர் - உதிக்கும் சூரியனை ஒத்த. மாதவனிடை - திருமாலிடத்தே. ஆழியை வைத்தோன். நெறிகெழும் - நன்னெறி

கள் பொருந்திய. மா தவம் - பெரிய தவத்தின்கண். கமலச் செழுமாது. திருமகள். அவனி - பூமிதேவி.

மயிலையில் மாதவம் நிலை நின்றார் திருமால்பதத்தையும் பிரமபதத்தையும் அடைவாரென்பது கருத்து. (க0)

91. தேவருந் தானவ ரும்பணி தெய்வஞ் சிறையனீமென்
பூவருந் தானவ நாதம் பயில்பொழில் புக்குவெயிற்
கேவருந் தானவ சங்கொண் டுறங்கு மெழின்மயிலைக்
கோவருந் தானவ னுநினைப் போர்மனக் கோயிலிலே.

(கு - ஐ.) பூ அருந்தா - பூவினில் உள்ளதேனை அருந்தி; பூ : ஆகு பெயர். நவ நாதம் - புதிய இசை. வெயிற்கே வருந்து ஆன். அவசம் கொண்டு - பரவசமுற்று. பொழில் புக்கு ஆன்...உறங்கு மெழின் மயிலை: "காவனிலாவந் தியங்கி யுறங்குங் கவின்மயிலை" (17); வெயிற்கு ஏவரும் தான் அவசம் கொண்டு உறங்கும் - வெயிலில் யாவரும் பரவசமுற்றுத் தூங்குமென்றுமாம்; தான் : அசைநிலை. வரும் - வருவார். தான் அவன் ஆ நினைப்போருடைய மனக் கோயிலில் மயிலைக்கோ வருமென இயைக்க; "தானவ னுகிய தன்மைபெற்றானடி தாழப்பெற்றும், ருனவ னுகியதன்மை பெற்றுய்வன்" (புண்டரமும்ணிக்கோவை, 12.) (கக)

92. கோலத் துருவங் கொடுமா லகழ்ந்துங் குறிப்பரிதாய்
ஞாலத் துருவங் கிரியார் மயிலை நகரணங்கே
சீலத் துருவன் றிசைத்தூமங் காரெனத் தேர்ந்துவிண்மின்
போலத் துருவம் பிரிந்தார்சொ லென்று புலம்பலென்னே.

(கு - ஐ.) கோலத்து உருவம் கொடு - பன்றியின் உருவத்தைக் கொண்டு. ஞாலத்து உருவு அங்கிரியார் - பூமியை ஊடுருவிக்கொண்டு சென்ற திருவடியை யுடையவர்; அம் கிரியார் - அழகிய மலையானவரெனினும் ஆம். சீலம் துருவன் திசை தூமம் - சீலத்தையுடைய துருவனது திசையாகிய வடக்கில் தோன்றிய புகை. மின் - மின்னல். சொல் துருவம் பிரிந்தார் என்று; துருவம் - நிச்சயம்.

இது பாங்கி வம்பென்றல்.

(கஉ)

93. என்னு க மாலை யெழுப்பத் தழற்கிடு மிந்தனம்போல்
முன்னு க மாலை வருங்காண்பின் னாகு முனைமதிக்கென்
பொன்னு க மாலைக் கிடுகரும் பாயிதைப் போய்வண்டுகாள்
பன்னு க மாலை யணிமயி லைப்பரன் பாற்சொல்லுமே.

(கு - ஐ.) என் ஆகம் மாலை எழுப்ப - என்னுடைய நெஞ்சத்தில் மயக்கத்தை உண்டாக்குவதற்கு. இந்தனம் - விறகு. மாலை வரும் - மாலைக் காலம் வாரா நிற்கும். காண் : அசை. பின் ஆகும் முனை மதிக்கு - பின்னே தோன்றும் பிறைக்கு. என் பொன் ஆகம் ஆலைக்கு இடு கரும்பு ஆம்; பொன் ஆகம் - பசிலைபரந்த, உடம்பு; ஆலைக்கிடுகரும்பாம்; "ஆலைக்

கரும்புபடு முன்னே.” (அழகர் கலம்பகம், 5.) பல் நாகமலை - பல் நாகந்தளாகிய மாலைகளை. வண்டுகொள், போய் இதைச் சொல்லும்.

இது வண்டுவிடு தூது.

(கக)

94. சொல்லவமானண்பர் சொன்னாரெனவங்குத்தோன்று
மஞ்சைப்

பல்லவ மானகை வஞ்சிகண் டஞ்சிப் பகரிவெனக்
கொல்லவ மான மிதன்மேலு முண்டுகொ லோட்டுகதேர்
வல்லவ மானமர் கையா ருறையு மயிலையிலே.

(கு - று.) சொல் அவம் மா நண்பர் சொன்னார் - மா நண்பர் பொய்யம் மொழி கூறினர். பல்லவம் ஆன கை வஞ்சி - தளிரை ஒத்த கையையுடைய தலைவி. வஞ்சி மஞ்சைக் கண்டு அஞ்சி. ஒல் அவமானம். தேரை ஓட்டுக. வல்லவ - பாகனே; வலவ என்பதன் விரி. மயிலையில் தேரை ஓட்டுக.

இது தலைவன் பாகனோடு கூறல்.

(கச)

95. மயிற்காய மாய வுருத்திர்த் துமைக்கு வடிவளித்தோன்
எயிற்காய மாயனம் பேந்து மயிலையெம் மான்முன்
வண்டே

ஒயிற்காய மாய வுறுப்பெங்கும் வேளம் புருவிச்சென்ற
மெயிற்காய மாயவும்போதுமென்றோதென் விதனத்தையே.

(கு - று.) மயில் காயம் மாயம் உரு திர்த்து - மயில்வடிவாகிய மாய உருவத்தைத் திர்த்து. எயில் காய - மும்மதிலையும் சுடுதற்கு. மாயன் அம்பு - திருமாலாகிய அம்பினை. ஒயிற்கு ஆயம் ஆய - அலங்காரத்திற்கு ஆதாயமாகிய; ஒயில் : “நடந்தா னொருபெண்...ஒயிராய்” (தனிப்பாடல்.) காயம் ஆயவும் போதும் - காயத்தை ஆராய்ச்சி பண்ணவும் போதும்.

விதனத்தை வண்டே ஓதுக.

இது வண்டுவிடுதூது.

(கரு)

96. தனதடங் காட்டி யெனக்கடங் காமய றந்தென்முன்னே
மனதடங் காட்டியைப் போனின்ற வாறு மருங்கினிபத்
தினதடங் காட்டிசை தாளார் மயிலை யெழில்வரைமே
வினதடங் காட்டில் விழிபுதைத் தோசொலு மென்கை
[கொண்டே.

(கு - று.) மனது அடங்கு ஆட்டியைப் போல் - மனம் அடங்கிய பெண்ணைப்போல; மனது: உலகவழக்கு; ஆட்டியென்பது பெண்ணென்னுந் துணையாய் நின்றது. ஆட்டியைப்போல் விழிபுதைத்து நின்றவாறு என்ன வியப்பு. மருங்கின் இபத்தின் அதன் தங்கு - இடையில் யானையின் தோல் தங்கப்பெற்ற. ஆட்டு இசை தாளார்வரையில்; ஆட்டு - நடனம். மேவின தடம் காட்டில். மென் கைகொண்டு விழிபுதைத்து நின்றவாறு. புதைத்தோ; ஓ : அசை.

இது தலைவி நாணிக்கண் புதைத்தவழித் தலைவன் இடையூறு கிளத்தல்.

(கசு)

97. மென்பந் தனைய முலைச்சு னையர்சொல் வியந்துறைவோர்
இன்பந் தனையன் முழைச்சொ லென்றெண்ணி யெய்துவரோ
முன்பந் தனைய முனிந்தோன் மயிலையின் முட்டுவித்த
வன்பந் தனையல தன்பரை நோவ வழக்கில்லையே.

(கு - ஐ.) மெல் பந்து அனைய. குனையர் - பரத்தையர். தனையன் முழைச்சொல் இன்பம் என்று. முன்பு அந்தன் கைய முனிந்தோன் - முற் காலத்து யமன் வருந்தும்படி கோடித்தவரது. வல் பந்தனை அலது நோவ-வலிய ஊழ்வினையை அல்லாமல் நோவதற்கு. வழக்கு - நியாயம்.

இது தலைவி கூற்று.

(கௌ)

98. இல்லத் தமருக வென்றெம ரெம்மையு மேனலையும்
மெல்லத் தமருக மைப்பா ரிடுக்கண் வினைந்ததன்பா
நெல்லத் தமருக வில்லா மயிலைநித் தன்பலிக்குச்
செல்லத் தமருக மார்த்தோன் வரையிற் றினமுடனே.

(கு - ஐ.) இல்லத்து அமருக என்று. ஏனல் - தினை. மெல்ல தம் அருகு அமைப்பார். அன்பா இடுக்கண் வினைந்தது. நெல் அத்தம் அருகல் இல்லா - நெல்லும் பொன்னும் குறைதல் இல்லாத; நெல்லும் பொன்னும் இருத்தல் வளத்தைக் குறிக்கும்; "நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க" (ஐங்குறுநூறு.) தமருகம் - உடுக்கை. தம் உடன் அமைப்பர்.

இது பாங்கி தலைவனுக்கு இம்செறிப்பு அறிவுறுத்தல்.

(கௌ)

99. உடலுளி யங்குயிர் போலுமன் பாவிய னோடுமணந்
திடலுளி யங்குவி சன்றழ் மயிலையி லீசர்வெற்பின்
மடலுளி யங்குசப் பல்லுகிர் வேங்கை வருவதுகண்
ட்டலுளி யங்குமி றுங்காட் டிரவர லஞ்சதுமே.

(கு - ஐ.) உடலுளி இயங்கு உயிர். இவளோடு மணந்திடலை உள்ளி ; உள்ளி - நினைந்து. குவிசன் - இந்திரன். குவிசன்றழ்மயிலை : இந்திரன் மாயூரநாதரைப் பூசித்தமை மாயூரப்பூரணத்தார் அறியலாகும். மடல் உளி அங்குசம் பல் உகிர் - மடலை உடைய உளியைப்போன்ற பல்லையும் தோட்டியைப்போன்ற நகத்தையும் உடைய; மடலென்றது உளியின் பக்கத்தை. உளியம் குமிறும் - காடி முழங்குகின்ற.

இவளோடு மணந்திடல் உள்ளிக் காட்டில் இரவரல் அஞ்சதும்.

இது பாங்கி தலைவனை இரவுவரல் விலக்கல்.

(கௌ)

100. மேக முகந்தண்ட வோங்கிமென் பாளை விரித்தழகார்
மாக முகந்தண் டலைகுழ் மயிலைவள் ளற்பணிவோர்
நாக முகந்தண்ட கோளமெட்டும்புகழ் நண்ணியெண்ணில்
போக முகந்தண்டர் கோனென வாழ்வரிப் பூதலத்தே.

(௫ - ௩௨.) மேகம் முகம் தண்ட - மேகத்தினுடைய முகத்தை அணுக. மா கமுகம் தண்டலை - பெரிய பாக்குமரச்சோலை. நாகம் உகந்து- தேவலோகத்தாரால் மகிழப்பெற்று. எண்ணில் போகம் முகந்து ; முகத்தல் - கைக் கொண்டனுபவித்தல். அண்டர் கோன் என வாழ்வார் - இந்திரனைப்போல வாழ்வார். பூதலத்து வாழ்வார். (௧௦௦)

சிறப்புப் பாயிரம்

கட்டளைக் கலித்துறை

கயிலையொன் றீச னருள்பெற வேண்டிக் கலித்துறையான்
மயிலையந் தாதி யொருநூறு செய்யுள் வகுத்தணிந்தான்
சயிலவென் றோள னிலக்கண மாகத் தமிழ்க்குறுமைந்
தியிலையந் தேரு மறையோன் மயிலை யிராமையனே.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
அகலாகவம் 24	கற்பமருங்கிலை 12	நினையாவரும் 23
அஞ்சுகந்தங்குல 24	காலானங்கலை 31	நீதினடந்தமை 24
அமராவதியடி 28	காவியம்பொன்று 3	நீளாவணங்க 7
அரவாரலங்க 25	கான்கண்டக 27	நுமருகமானனை 11
அருமருந்தாரு 17	குறியமருங்கர 25	நெஞ்சத்திருக்கை 2
அற்பகலாமதி 3	கூடலையாறு 28	நோகாமனம் 14
அறுவதனந்தடங் 26	கேதத்துவந்தனை 2	பதியனந்தங்கள் 19
அன்புடைக்கும்ப 30	கேதப்படுகை 27	பரசமையத்தர் 20
ஆர்க்கணிநானம் 28	கொடுங்காலனுங் 21	பலதரங்கந்த 3
ஆரம்பரவும் 31	கொன்றத்தி 8	பாரத்தனத்தி 18
ஆவிவிலாவந் 8	கோலத்துருவங் 32	பின்னலங்காரள 15
இடங்கிடையா 30	சங்கத்தினந் 11	பூங்காடியம் 13
இரவலராவன 9	சன்னத்தனாகச் 13	பூமனையானை 2
இருமந்தர 17	சித்தரிலேகர் 18	பெய்யற்கெழுதரு 17
இல்லத்தமருக 34	சுகத்தினந்தத்து 5	பேரமருந்துங்க 15
இலவமருங்கந் 26	செல்லினஞ்சார 19	பொருந்தாரணி 15
இலையமலைக்கு 16	சேவாகனத்தன் 9	பொற்பங்கனைய 21
இன்றேனலம் 27	கொல்லவமா 33	போக்கவராதியை 7
இனியனவை 10	நகரமருக்குழ 22	மயிற்காயமாய் 33
உடலுளியங் 34	தகவிலையம் 19	மறந்திருப்பாரல 18
உத்தமனத்தி 28	தனங்காத்திர 13	மறுகுதலைக்கணி 31
உத்தரகங்கை 4	தனத்துக்கமைந்த 22	மாதிடத்தானந் 30
உயரையிராவண 9	தனதடங்காட்டி 33	மாயூரநாத 6
உருகும்பசும்பொற் 1	தீருமயிலைப்பதி 7	மின்னகரும்பணி 11
உள்ளக்கவலையி 18	தீக்குவித்தார 16	மெய்வாமனற்கு 29
எங்குமகந்தனி 15	தீர்த்தனமாதங்க 23	மென்பந்தனைய 34
எழுமாதவனிக 31	துணிப்பாயலை 20	மேகமுகந்தண்ட 34
என்பரவத்தணி 24	துயருந்திய 12	மேதகுமாலைய 5
என்னாகமலை 32	துவளவனைக்கும் 10	வந்தனஞ்சாரலின் 14
ஒன்றுதிருக்கு 29	தேவருந்தானவ 32	வலவருமைக்கு 12
ஓடம்படவட 26	நன்கொடிச்சிக் 21	வளமலிந்த 23
கூடனஞ்ச 25	நீடியகமானக 22	வித்துருமத்தியல் 3
கயிலையொன் 35	நானத்தில 29	வேதாகமத்தந்த 6
கலசங்கரிக் 10	நிகரதிகக் 20	ஹவத்தசனங்கள் 7

பிரகடன பத்திரம்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்தயகலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களுடைய
தமிழ்ப் பதிப்பு நூல்கள்

(சங்க நூல்கள்)

	ரூ.	அ.
பத்துப்பாட்டு நச்சினுர்க்கினியர் உரை (3-ம் பதிப்பு '31) ...	5	0
பத்துப்பாட்டு மூலம் பொருட் சுருக்கத்துடன் ...	1	0
பத்துப்பாட்டு-5, மூலப்பாட்டு உரையுடன் ...	0	5
ஐங்குறு நூறு மூலமும் பழையவுரையும் (3-ம் பதிப்பு '44)	3	12
பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும்		
(4-ம் பதிப்பு 1945) ...	4	0
பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் (2-ம் பதிப்பு, '35)	2	0
புறநானூறு மூலமும் உரையும் (3-ம் பதிப்பு, 1935) ...	5	0
புறநானூறு மூலம் ...	1	8
குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் ...	7	8

(பழைய காவியங்கள்)

சீவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியருரை (4-ம் பதிப்பு, '42)...	15	0
சீவகசிந்தாமணி 2, கோவிந்தையாரிலம்பகம்		
உரையுடன் ...	0	10
சிலப்பதிகாரம் உரைகளுடன் (4-ம் பதிப்பு, 1944) ...	8	0
மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரையும் (3-ம் பதிப்பு, '31)	5	0
பெருங்கதை மூலமும் குறிப்புரையும் (2-ம் பதிப்பு, 1935)	7	0
பெருங்கதை மூலம் ...	3	0
உதயணகுமார காவியம் குறிப்புரையுடன் ...	0	6

(புராணங்கள்)

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்		
(2-ம் பதிப்பு, 1927) ...	2	8
திருவாரூர்த் தியாகராசலீலை உரையுடன் (2-ம் பதிப்பு '28)	0	12
ஆற்றூர்ப்புராணம் ...	0	10
மண்ணிப் படிக்கரைப் புராணம் ...	0	8
தணிகாசல புராணம் ...	0	10
வில்லைப்புராணம் ...	1	0

(இலக்கணங்கள்)

நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயருரை (3-ம் பதிப்பு, 1942) ...	3	12
தமிழ்நெறி விளக்கம் ...	0	8
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்		
(6-ம் பதிப்பு, 1946) ...	2	8

(பலவகைப் பிரபந்தங்கள்)

கொட்டையூர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்	...	2	8
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத் திரட்டு (2-ம் பதிப்பு, 1926)	...	5	10
தக்கயாகப் பரணி மூலமும் உரையும் (2-ம் பதிப்பு, '45)	...	6	0
பாசவதைப் பரணி	...	0	12
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி (2-ம் பதிப்பு, 1946)	...	0	8
திருமயிலை யமகவந்தாதி	...	0	6
திருக்காளத்திநாதருலா (2-ம் பதிப்பு, 1925)	...	0	5
திருப்பூவணநாதருலா (3-ம் பதிப்பு, 1944)	...	0	10
தேவையுலா (இராமேசுவர உலா)	...	0	4
மதுரைச் சொக்கநாதருலா	...	0	6
சங்கரலிங்க உலா (2-ம் பதிப்பு, 1944)	...	0	10
திருவிலஞ்சி முருகனுலா	...	0	5
திருக்கழுக்குன்றத்துலா	...	0	8
திருவாவடுதுறைக் கோவை (2-ம் பதிப்பு, 1926)	...	0	10
திருவாரூர்க் கோவை (2-ம் பதிப்பு, 1941)	...	1	4
பழமலைக் கோவை (2-ம் பதிப்பு, 1946)	...	1	0
திருக்கழுக்குன்றக் கோவை	...	2	0
வலிவலமும்மணிக் கோவை	...	0	5
கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது (2-ம் பதிப்பு, 1931)	...	0	8
மதுரைச் சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது (3-ம் பதிப்பு, 1941)	...	0	5
பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடு தூது	...	0	4
மான்விடு தூது	...	0	6
அழகர் கிள்ளைவிடு தூது (3-ம் பதிப்பு, 1944)	...	0	12
புகையிலைவிடு தூது	...	0	2
திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம் (3-ம் பதிப்பு, 1940)	...	0	5
சிவசிவ வெண்பா	...	0	10
திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பா	...	0	4
திருக்குற்றாலச் சிலேடை வெண்பா	...	0	5
திருமலையாண்டவர் குறவஞ்சி	...	0	6
திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமிய மாலை	...	0	2
மகர நெடுங்குழைக்காதர் பாமாலை	...	0	4
இலந்தை நகர், தண்டபாணி விருத்தம்	...	0	4
கோபாலகிருஷ்ண பாரதி இயற்றிய திருநீலகண்ட நாய னார், இயற்பகை நாயனார் சரித்திரங்கள்	...	1	0

கிடைக்குமிடம்: 'தியாகராஜ விலாசம்'

67, பிள்ளையார் கோவில் தெரு
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.